

Bachelorprojekt

Emma Elise Møller og Sasja Melgaard Lassen

Misogyni – Begærets Skyggeside

En udviklingspsykologisk undersøgelse af misogyni i incelbevægelsen

Vejleder: Katrine Zeuthen

Afleveret den: 25. maj 2020

Anslag: 90.850

Abstract

Misogyny; as a hatred towards women, is a predominant problem throughout history transcending both time and place. Based on a recent rise of *the Incel community*; an online subculture of young men expressing strong misogynistic opinions and ideas of being entitled to have sex with women, and also considering the *#MeToo* campaign as well as the persistent gender inequality; it is evident how misogyny is still highly prevalent in the western world. It is therefore considered relevant to shed light on the social and psychological factors involved in the development of misogyny among young western men.

This bachelor thesis examines misogyny in a developmental and social psychological perspective. The aim of the study is to move towards an understanding of the mechanisms behind the development of misogyny both on the intrapsychic, intersubjective and societal level. To this end the thesis is based on a moderate eclectic method that combines concepts from psychoanalysis and social constructionism. The scope of our investigation is limited to a single case study of the self-proclaimed incel Just James whose development of misogyny is analyzed within the selected theoretical framework. Since the case material is limited to self-made videos important meanings that occur in an interview relation are lost, which is considered a limiting factor.

The psychoanalytic perspective is represented by Ole Andkjær Olsen's interpretation of the classical Freudian theory of the Oedipus Complex and Donald Winnicott's theory about the early parent-infant relationship and the absolute dependence on the mother. The social constructionist perspective is represented by Judith Butler's concepts of gender performativity, citation and the heterosexual matrix and Raewyn Connell's theory on multiple masculinities.

The empirical analysis shows that misogyny can be traced back to the early relationships between the child and the caregivers and how these relationships influence the psychological organization of the subject. It is found that an overly caring mother can result in an unresolved oedipal conflict and leave the subject with an illusion of omnipotence and an idea of entitlement to women later in life. From the social psychological angle, the development of misogyny is found to be related to the social and cultural gender norms and hierarchies. The analysis shows how the patriarchal structures and attempts to meet the gender expectations and the standards of the hegemonic masculinity can be formative for the subject and lead to misogynistic tendencies. The final discussion, on the different explicatory forces of the theories, indicates that the development of misogyny originates from both the societal structures and the individual.

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING (FÆLLES)	5
1.1 Problemformulering (fælles)	6
1.1.2 Underspørgsmål (fælles)	6
1.2 Opgavens struktur (SL)	7
1.3 Begrebsafklaring (fælles)	7
1.3.1 Kategorierne <i>kvinde</i> og <i>mand</i> (EM)	7
1.3.2 Det patriarkalske samfund (SL)	8
1.4 Videnskabsteoretisk afsæt (EM)	8
1.4.1 En moderat eklektisk undersøgelse (SL)	10
1.5 Analysemetoder (fælles)	11
1.5.1 Litteratursøgning (EM).....	11
1.5.2 Præsentation af anvendte teorier (SL)	12
1.5.3 Singlecasestudiet som empiri (EM)	13
1.5.4 Introduktion til empirien (SL).....	14
1.5.5 Transskribering og teoretisk analysemetode (EM).....	15
2. REDEGØRELSE (FÆLLES)	15
2.1 Det psykoanalytiske perspektiv (SL)	15
2.1.1 Ødipuskomplekset (EM)	16
2.1.2 Den asymmetriske omsorgsrelation (SL)	16
2.1.3 Den følelsesmæssige ambivalens (EM).....	17
2.1.4 En mulig formidling mellem aktiv og passiv (SL).....	18
2.1.5 Det absolutte afhængighedsforhold (EM).....	18
2.1.6 Kønsforskellen (SL)	19
2.1.7 Delkonklusion (fælles)	20
2.2 Det socialkonstruktionistiske perspektiv (EM)	20
2.2.1 Kønnen som sociokulturel konstruktion (SL).....	21
2.2.2 Den binære kønsforskel (EM).....	21
2.2.3 At blive til som kønnet subjekt (SL)	22
2.2.4 Maskuliniteter og feminiteter (EM)	23
2.2.5 Den hegemoniske maskulinitet (SL)	24
2.2.6 Den maskuline kropsliggørelse (EM).....	24
2.2.7 Den sociale ekskludering (SL).....	25

2.2.8 Delkonklusion (fælles)	25
3. ANALYSE (FÆLLES)	26
3.1 Den psykologiske udvikling af misogyni (EM).....	26
3.1.1 Omsorgsrelationen og følelsen af berettigelse (SL)	26
3.1.2 Det kønnede magtforhold (EM).....	27
3.1.3 En ambivalens mellem frygt og begær (SL)	28
3.2. Misogyni som udviklet i det sociokulturelle (EM).....	29
3.2.1 Den maskuline kønsidentitet og frygten for eksklusion (SL).....	29
3.2.2 Den sociale kønsorden (EM)	30
3.3 Delkonklusion (fælles)	32
4. DISKUSSION (FÆLLES).....	33
4.1 Har misogyni rod i manden eller samfundet? (EM)	33
4.2 Kritisk refleksion over metode og empiri (SL).....	35
4.2.1 Fænomenet misogyni (SL)	36
4.2.2 Singlecasestudiet som empiri (SL).....	36
5. KONKLUSION (FÆLLES)	38
6. PERSPEKTIVERING (FÆLLES)	40
LITTERATURLISTE	41
Supplerende litteratur.....	44

1. Indledning (fælles)

Misogyni er et had rettet mod kvinder. Ordet er afledt af det græske; *misos*, der betyder had, og *gyne*, for kvinde (Den Danske Ordbog, 2017). Fænomenet tager mange former og bærer i denne opgave betydningen: ” (...) *an unreasonable fear or hatred of women that takes on some palpable form in any given society*” (Gilmore, 2011, p. 9). Der er tale om særligt mænds følelsesmæssige fjendtlighed mod kvinder, hvilken kommer til udtryk i konkret adfærd og sociale strukturer. Misogyni betragtes som et universelt fænomen, der transcenderer tid og sted (Gilmore, 2011). Helt tilbage til antikkens tidlige digtere skildres kvinden som ondskaben selv, skabt til at torturere manden, ligesom et bredt udvalg af religiøse skrifter beskriver kvinden som; ”*the devil’s gateway*” (Gilmore, 2011, p. 5), der ved forførelse lokker manden i fordærv.

I den vestlige verden er det i løbet af det seneste årti blevet klart, hvordan misogyni endnu er relevant at belyse. Fænomenet spredes, og tager nye former i takt med samfundsudviklingen, som en understrøm, der står i skarp kontrast til den feministiske kamp for ligestilling mellem kønnene (Beauchamp, 2019). At misogyni er et højaktuelt fænomen illustreres tilmed ved *#MeToo*-bevægelsen, som opstod i 2017 og fik kvinder verden over til at blottlægge, hvordan mænd gennem tiden har udsat dem for seksuelle krænkelser og overgreb (Stock, 2020). En *voldtægtskultur* kan, i den forbindelse, siges at være fremtrædende i den vestlige verden. Begrebet betoner, at sociale normer leder til, at mænds seksuelle krænkelser af kvinder fremstår legitime, hvorfor der sjældent falder dom i sådanne sager (Donen, 2019). Dertil kommer den globale ulighed mellem mænd og kvinder, når det kommer til sundhed, uddannelse og lønninger (UN Women, 2020).

Misogyniens ildevarslende aktualitet stod særligt klar i 2014, da den 22-årige mand Elliot Rodger begik et masseskyderi i Californien, hvor han dræbte 6 mennesker og sårede 14 (Jaki et al, 2019). Rodger identificerede sig med *incelbevægelsen*, der overvejende består af unge vestlige mænd. Mændene samles i fora på nettet, hvor de udtrykker stærkt antifeministiske holdninger, samt et indædt had til kvinder (Jaki et al, 2019). Betegnelsen *incel* står for *involuntary celibacy*; de ufrivilligt sexløse, der konsekvent oplever at blive afvist af kvinder. Dette skyldes, ifølge dem selv, at de ikke lever op til standarderne for den attraktive mand (Beauchamp, 2019). Incels ideologi lyder; at kvinder fortjener at blive straffet med had, da de ikke lever op til deres forpligtelse til at tilfredsstille mænd med sex og kærlighed (Jaki et al, 2019).

Den store tilslutning til incelbevægelsen aktualiserer ikke alene en undersøgelse af misogyni som fænomen. Den vækker tilmed vores interesse for, hvilke faktorer der spiller ind, når unge mænd i vesten udvikler misogyne tendenser. Incelbevægelsens korte levetid betyder, at udvalget af forskning på området er begrænset. Desuden er forskningen overvejende sociologisk orienteret og forholder sig primært til gruppedynamikker og radikaliseringsprocesser (Ging, 2019; Jaki et al, 2019). Vi stod derfor tilbage med en nysgerrighed på, hvilke psykologiske mekanismer, der er på spil. Gilmore (2011) peger på, at misogyni bør tilgås både på det samfundsmæssige og det psykologiske plan. Her forestiller vi os, at psykoanalysen kan bidrage til at kaste lys over det psykologiske udspring for misogyni og forklare den følelsesmæssige ambivalens mellem had og begær, der synes at kendetegne incels forhold til kvinder. Ved tilmed at anlægge et socialkonstruktionistisk perspektiv, håber vi at kunne hæve blikket til de sociale strukturer, da misogyni synes at udvikles i et normativt landskab.

I denne opgave undersøger vi misogyni med udviklings- og socialpsykologiske briller. Dette med en forhåbning om at skabe viden, der kan bidrage til at imødekomme problemet med misogyni i den vestlige verden.

1.1 Problemformulering (fælles)

Vores interesse for at nærme os en forståelse for udviklingen af misogyni blev vakt af fænomenets faretruende aktualitet. Ønsket om at indfange både sociale og psykologiske elementer har ledt os til følgende problemformulering:

Hvordan kan man, i et psykoanalytisk og socialkonstruktionistisk perspektiv, forstå udviklingen af misogyni blandt unge mænd i vesten, som fænomenet kommer til udtryk i incelbevægelsen?

1.1.2 Underspørgsmål (fælles)

Med bestræbelsen på at besvare ovenstående problemformulering, tages der udgangspunkt i følgende underspørgsmål, der repræsenterer de temaer, som opgavens teoretiske perspektiver bidrager med. Spørgsmålene behandler det *intrapsykiske*, *intersubjektive* og *samfundsmæssige* niveau, som opgaven søger at indfange:

- Hvorledes kan de tidlige relationer mellem barnet og dets omsorgspersoner, samt en kønsbetinget familieorganisering, føre til en udvikling af misogyni senere i livet?

- Hvilken rolle spiller køn, herunder normative kønspraksisser og en kønnet magtfordeling, i en udvikling af misogyni?
- Hvordan kan udviklingen af misogyni finde sit udgangspunkt i manden, samt i den patriarkalske samfundsstruktur?

1.2 Opgavens struktur (SL)

Opgaven består af fem dele, i hvilke udviklingen af misogyni undersøges i argumenteret form. I opgavens første del, sættes rammerne for vores besvarelse af problemformuleringen. Herunder fremføres vores videnskabsteoretiske overvejelser ved valget af den psykoanalytiske og socialkonstruktionistiske teori og metode, samt opgavens moderat eklektiske tilgang. Opgavens afgrænsninger illustreres ved litteratursøgningsprocessen, og valget af singlecasestudiet som empiri og analysemetode begrundes. Vi redegør, i opgavens anden del, for de udvalgte teorier; psykoanalysen og socialkonstruktionismen, herunder udvælges begreber, der vurderes særligt relevante for besvarelsen af problemformuleringen. I den tredje del analyserer vi den udvalgte empiri; singlecasen, over to særskilte afsnit med hver sit teoretiske begrebsapparat som analyseværktøj. I opgavens fjerde del diskuterer vi analysens fund, og vurderer i den forbindelse teoriernes og empiriens muligheder og begrænsninger, i besvarelsen af problemformuleringen. Dernæst samles opgavens fund til en konklusion i den femte del, hvorefter vi perspektiverer til en videre undersøgelse i del seks.

1.3 Begrebsafklaring (fælles)

Indledningsvis afklares opgavens anvendelse af kategorierne kvinde og mand, samt det patriarkalske samfund.

1.3.1 Kategorierne *kvinde* og *mand* (EM)

En undersøgelse af misogyni, som et had rettet af *mænd* mod *kvinder*, implicerer en opdeling i binære køns kategorier. Dikotomien mellem mand og kvinde, som opgaven følgelig giver udtryk for, betyder imidlertid ikke, at køns kategorierne antages at være essentielle. Opdelingen skal nærmere afspejle en praktisk foranstaltning nødvendiggjort af opgavens genstand. Jævnfør Nina Lykke (2012), står køns kategorien til heftig diskussion, hvorfor en definition af køn må tage afsæt

i specifikke teoretiske perspektiver, der må betragtes som partielle og dermed altid kan diskuteres. Det er en forhåbning, at denne opgave, trods brugen af de heteronormative kategorier; mand og kvinde, bidrager til en nuancering af kønskategoriene. Dette ved at inddrage forskellige vinkler på idéen om en kønsforskel og udvikling af køn.

1.3.2 Det patriarkalske samfund (SL)

Patriarkatet defineres i denne opgave med afsæt i Walbys (1990) definition; som et system af sociale strukturer og praksisser, hvor kvinden er underordnet manden (i Pilcher & Whelehan, 2004). Et system, hvor mænd undertrykker kvinder på måder, der er kontekstafhængige i form og grad. Patriarkatet kan være repræsenteret i det private, ved kønsmæssig ulighed i husholdningen, såvel som i det offentlige ved samfundsmæssig ulighed. *Det patriarkalske samfund* kan således karakteriseres ved en ulighed mellem mænd og kvinder, afspejlet i alt fra færre rettigheder til kvinderne i hjemmet og i samfundet, herunder uligeløn, til vold og had rettet mod kvindekønnet specifikt (Pilcher & Whelehan, 2004).

1.4 Videnskabsteoretisk afsæt (EM)

I følgende afsnit kastes der lys over opgavens videnskabsteoretiske grundantagelser, med afsæt i psykoanalysens og socialkonstruktionismens ståsteder, samt opgavens eklektiske udgangspunkt. Misogyni betragtes i denne opgave, som et psykologisk og socialt fænomen, der udvikles og derfor må erkendes i en specifik historisk og social kontekst. En grundantagelse, som implicerer, at misogyni, som opgavens genstand, tilgås epistemologisk i relation til konteksten. Hermed anlægges et moderat konstruktivistisk videnssyn, karakteriseret ved et fokus på det relationelle og sproglige, samt ved en betoning af virkeligheden, som noget der skabes i det intersubjektive (Sonne-Ragans, 2019, p. 211).

At tilgå misogyni videnskabeligt fordrer en *metodisk reduktion*, da det ikke er empirisk muligt at indfange fænomenet i sin helhed (Sonne-Ragans, 2019, p. 40). Rammen for opgavens epistemologiske erkendelse afgrænses til de egenskaber, der vurderes særligt relevante for en undersøgelse af udviklingen af misogyni blandt unge mænd i incelbevægelsen. Der foretages dermed en udvælgelse af aspekter ved realobjektet misogyni, der tilsammen danner opgavens erkendelsesobjekt (Køppe, 2008). Valget om at medtage to divergerende teoretiske vinkler på fænomenet er en del af den metodiske reduktion. De psykoanalytiske perspektiver, herunder Andkjær Olsen (1988) og Winnicott (1986; 2010), medtages med henblik på at indfange udviklingen af misogyni i specifikke intersubjektive relationer, samt manifestationen i individets

psyke. Den socialkonstruktionistiske vinkel, repræsenteret ved Butler (1999; 2011) og Connell (2000; 2005), hæver undersøgelsen til den bredere kulturelle og samfundsmæssige kontekst. De teoretiske perspektiver er dermed valgt med udgangspunkt i en antagelse om, at misogyni er et ontologisk komplekst fænomen, som manifesteres både på det intrapsyiske, intersubjektive og det samfundsmæssige niveau. I den forbindelse, kan opgaven siges at forholde sig til det samfundsvidenskabelige grundlagsproblem; *aktør* overfor *struktur* (Sonne-Ragans, 2019, p. 157). Dette da undersøgelsen, jævnfør niveauinddelingen, forholder sig til den gensidige påvirkning mellem aktøren og strukturerne. En relation, der antages at have betydning for udviklingen af misogyni, hvilket vil blive behandlet i diskussionsafsnittet.

Ifølge Jürgen Habermas (1971) tilgås et fænomen altid metodologisk ud fra et perspektiv præget af subjektivitet, en forforståelse, samt forhåbninger for undersøgelsen resultater (i Sonne-Ragans, 2019). Disse perspektiver betegnes af Habermas (1971) som erkendelsesinteresser, hvilke er forskellige grundvidenskaberne imellem (i Sonne-Ragans, 2019). Denne opgaves forsøg på at komme nærmere en forståelse for udviklingen af misogyni afspejler opgavens praktiske erkendelsesinteresse, hvilken er kendetegnende for humanvidenskaberne. Desuden afspejles samfundsvidenskabernes frigørende erkendelsesinteresse i opgavens forhåbning om at en tilegnelse af viden om undertrykkende forhold; i dette tilfælde misogyni, kan bidrage til at modvirke eller forebygge udviklingen af misogyni (Habermas, 1971 i Sonne-Ragans, 2019). Opgavens erkendelsesinteresser har været udslagsgivende for teorivalget. Her kan det socialkonstruktionistiske perspektiv siges at antage en samfundsvidenskabelig, emancipatorisk erkendelsesinteresse, da teorierne søger at frigøre subjektet fra de diskursive normers delvise determination. Dette ved at bidrage til at opnå indsigt i normerne, hvilket udfoldes i diskussionsafsnittet (Sonne-Ragans, 2019). Psykoanalysen har sit oprindelige udspring i naturvidenskaben, mens den kan beskrives som en hermeneutisk videnskab i kraft af sin praktiske erkendelsesinteresse, der er centreret om fortolkning af mening (Sonne-Ragans, 2019). Psykoanalysens hermeneutiske hovedantagelser viser sig ved bestræbelsen på at nærme sig forståelse ved fortolkende arbejde, hvor forforståelsen ikke fornægtes, men anvendes (Gammelgaard, 2010; Sonne-Ragans, 2019, p. 168).

Der foretages således en multidisciplinær undersøgelse, hvor psykoanalysen og socialkonstruktionismen bidrager med hver deres begreber og teoretiseringer, dette med respekt

for de konceptuelle og metodiske forskelle (Sonne-Ragans, 2019, p. 50). Opgavens eklektiske tilgang forklares i det følgende.

1.4.1 En moderat eklektisk undersøgelse (SL)

Opgavens inddragelse af teorier med divergerende videnskabsteoretiske afsæt, kan henvises til den moderat eklektiske metode. Den *moderate* eklekticisme indebærer, at foreningen af udvalgte bidrag fra forskellige teorier, som kendetegner eklekticismen, udføres på kritisk reflekteret vis (Køppe, 2018, p. 15). Inddragelsen af forskellige teoretiske perspektiver kan, jævnfør Køppe (2008), bidrage til en nuancering, samt illustrere forskellige aspekter ved det samme genstandsområde. Anvendelsen af den moderate eklekticisme udspringer af opgavens bestræbelse på at opnå en mere holistisk forståelse af genstanden. Dette med kritisk opmærksomhed på at fænomenet, som tidligere beskrevet, nødvendigvis gennemgår en metodisk reduktion (Sonne-Ragans, 2019). I den moderat eklektiske proces er det afgørende at forholde sig til de teoretiske perspektiveres kompatibilitet, da forskellige ontologiske og epistemologiske udgangspunkter har betydning for, hvordan og hvorvidt teorierne kan tale sammen (Køppe, 2008). Psykoanalysen og socialkonstruktionismen repræsenterer nogle væsentlige videnskabsteoretiske forskelle, hvor deres ontologier, opfattelser af virkeligheden, og deres subjektsyn kan fremhæves.

Psykoanalysens forskellige former for decentrerede subjektsyn implicerer, at det psykiske system har en ubevidst instans (Freud, 1973/1933). Det er derfor ikke muligt at afgrænse og tilgå subjektet objektivt. Subjektet er derimod dynamisk. Det indgår aktivt i sammenhænge med omverdenen, som former subjektet og dets psykiske system, eksempelvis gennem konflikter i de tidlige intersubjektive relationer (Sonne-Ragans, 2019, p. 188). Da psykoanalysen tager psykens ubevidste processer som sin genstand, kan man ikke tale om en virkelighed, der kan tilgås epistemologisk ved observation. Dette da det ubevidste ikke udtrykker sig direkte (Gammelgaard, 2010). Man kan imidlertid plædere for, at psykoanalysen ontologisk fastholder forestillingen om en virkelighed, som eksisterer uafhængigt af erkendelsen, mens virkeligheden, i kraft af det ubevidstes eksistens, forbliver utilgængelig for observation (Sonne-Ragans, 2019, p. 192).

Socialkonstruktionismen kan siges at repræsentere et multipelt subjektsyn; kendetegnet ved subjektets foranderlighed, samt dets situationelle, diskursive tilblivelse (Sonne-Ragans, 2019, p. 202). Dette implicerer ligeledes en betoning af, at virkeligheden skabes og står til forhandling i den specifikke historiske og sociale sammenhæng. Ontologisk indskrives de socialkonstruktionistiske perspektiver sig dermed i en opfattelse af virkeligheden som noget, der konstant konstrueres gennem sprog og diskurser. Dermed afvises eksistensen af en objektiv virkelighed (Lykke, 2012).

På trods af disse videnskabsteoretiske forskelle i erkendelsesinteresse, ontologi og subjektsyn, er opgavens forhåbning, at teorierne med fordel kan supplere hinanden i belysningen af misogyni. En vurdering, der blandt andet har afsæt i, at teorierne begge forholder sig til genstande, der menes at stå i nær relation til misogyni, herunder køn og magtforhold, samt at de ikke decideret modarbejder hinandens grundantagelser (Køppe, 2008, p. 28). Det anskues i den forbindelse som den moderate eklekticismes fordel at kunne integrere teorier, der betragter virkeligheden forskelligt og dermed har forskellig forklaringskraft. Et forsøg på at øge detaljegraden i forståelsen af genstanden (Sonne-Ragans, 2019, p. 44).

1.5 Analysemetoder (fælles)

I det følgende kortlægges litteratursøgningsprocessen, og de udvalgte teorier og metoder introduceres. Dernæst behandles valget af singlecasestudiet som empiri, og den specifikke case præsenteres.

1.5.1 Litteratursøgning (EM)

Opgavens litteratursøgningsproces var udgangspunktet for opgavens emneafgrænsning, samt udvælgelse af relevant teori, empiri og metode.

Vi har primært orienteret os i databaserne REX og Google Scholar ud fra søgeordene: "*misogyny AND incels*". Vi anvendte den boolske operator *og*, for at begge ords betydninger medtages i søgeresultaterne. Søgningen medførte en række empiriske forskningsartikler, hvilket understøttede emnets aktualitet. Jaki et al (2019) har undersøgt kvindefjendsk sprog på incelfora, og Debbie Ging (2019) har undersøgt mannsfærens karakteristika samt de maskulinitetsformer, der dominerer den. Et kig på disse artiklers referencelister ledte os til en indsigt i socialkonstruktionismens udsigelseskraft i forhold til fænomenet misogyni og endvidere til Connells (2000; 2005) teori om multiple maskuliniteter. Med et udgangspunkt i emnerne *køn* og *udvikling*, ledte vores forhåndsviden om socialkonstruktionistiske teorier os til inddragelsen af Butlers (1999; 2010) kønsteori.

Vi havde et ønske om at medtage det intrapsykiske og intersubjektive niveau. Forhåndsviden ledte os her til at undersøge psykoanalysens udsigelseskraft i relation til emneord som; *køn**, *psykoanalyse**, *magt** og *udvikling**. Sådanne søgninger på REX ledte os til Andkjær Olsens (1988) udlægning af Freuds ødipuskompleks, samt Winnicotts (1986; 2010) udviklingsteori.

Ovenstående litteratursøgning blotlagde et hul i forskningen, hvad angår *udviklingen* af misogyni blandt incels, såvel som et psykologisk blik på fænomenet, hvilket kan skyldes, at der er tale om et nyere fænomen. Således blev vores interesse vakt for at undersøge de sociale og psykologiske komponenter i denne udvikling.

1.5.2 Præsentation af anvendte teorier (SL)

I nærværende afsnit introduceres projektets anvendte teorier. For at forstå udviklingen af misogyni i et psykoanalytisk perspektiv, har vi valgt teorien om ødipuskomplekset, som den udlægges i Ole Andkjær Olsens (1988) disputats *Ødipus-komplekset*. Desuden anvendes børnelæge og objektrelationsteoretiker Donald W. Winnicotts (1986; 2010) begrebsapparat, med afsæt i udvalgte tekster, som belyser den tidlige mor-barn-relations betydning for udviklingen, samt moderens betydning for et senere kvindesyn. Andkjær Olsens (1988) reformulering af ødipuskomplekset er valgt, da den udgør en loyal, men mere tidssvarende udlægning af Freuds klassiske teori. Dette ved at forholde sig mindre naturaliserende og normativt til køn, da den ødipale konflikt i udgangspunktet ikke anses som værende en kønskamp, i Andkjær Olsens (1988) teori, men snarere en kamp om indtagelsen af den magtfulde position i relationen. Den er dermed også mere historisk fleksibel. Samtidig bevarer den klassiske teoris forklaringskraft i forhold til barnets psykiske udvikling. Winnicott (1986; 2010) kan bidrage til Andkjær Olsens (1988) rent teoretiske betragtninger ved, at han som kliniker i højere grad forholder sig til relationer i en konkret familiestruktur. De psykoanalytiske perspektiver tjener således som et afsæt for at forstå den psykologiske udvikling hos barnet, der leder op til dets senere sociale relationer.

For at opnå en større nuancering og en bredere spændvidde, anlægges der tilmed et socialkonstruktionistisk perspektiv. Herunder anvendes den amerikanske filosof Judith Butlers bøger; *Gender Trouble* (1999) og *Bodies That Matter* (2011), samt den australske sociolog Raewyn Connells bog; *The Men and the Boys* (Connell, 2000), og artiklen; *Hegemonic Masculinities* (Connell & Messerschmidt, 2005). Formålet med at inddrage Butlers kønsteori (1999, 2011) er at forklare, hvordan det sociale og samfundsmæssige spiller ind på individets udvikling af kønsidentitet, samt hvordan kønskategoriernes opstår og ordnes i magtstrukturer. Herunder, hvordan normative kønspraksisser skaber og begrænser subjektet. Her bidrager Connell (2000, 2005) med et processuelt og dynamisk blik på relationerne inden for samme køn og kønskategoriernes imellem. Ved at inddrage Connell, suppleres Butlers pointer således med et særligt fokus på kønnede magtrelationer, karakteristika ved de specifikke maskulinitetstyper, samt

en større betoning af det kropslige. De udvalgte teorier og begreber vil i opgavens analysedel tjene som analyseredskab.

1.5.3 Singlecasestudiet som empiri (EM)

Med formålet om at forstå nogle af mekanismerne i udviklingen af misogyni er singlecasestudiet valgt, som opgavens metodiske afsæt. Analysen af enkelttilfælde kritiseres ofte for ikke at leve op til de naturvidenskabelige standarder for kontekstafhængighed og generaliserbarhed (Flyvbjerg, 2010). Ifølge Flyvbjerg (2010), udmærker singlecasestudiet sig imidlertid netop ved at frembringe viden, som er indlejret i en specifik social og kulturel kontekst, da dette betones som væsentligt, ved en undersøgelse af et menneskeligt fænomen (p. 466). Singlecasestudiets udsigelseskraft kan henvises til de dybere årsager og mekanismer, der ligger til grund for et fænomen. Det medtager desuden en kompleksitet og en detaljerighed, som ofte går tabt ved kvantitative generaliseringer af et givent fænomens udtryksform eller hyppighed (Flyvbjerg, 2010, p. 473). Da empiri- og metodevalget må afspejle problemets karakter, og opgavens formål taget i betragtning, vurderes singlecaseanalysen derfor hensigtsmæssig.

Valget af singlecasemetoden udspringer desuden af et forsøg på at skabe overensstemmelse med de udvalgte teories empiriske udgangspunkt. Psykoanalysen har traditionelt set benyttet casestudiet som metode og empiri, hvorfor singlecasestudiet vurderes anvendeligt i denne opgave. Singlecasestudiet kan indkredses metodologisk med Ricoeurs (1981) fire kriterier for psykoanalysens empiri, herunder; talekuren, intentionalitet, psykisk realitet og den fortalte historie (Gammelgaard, 2010). *Talekuren* betoner, at det er dét, som analysanden siger i ord, der undersøges og selekteres af analytikeren, i den terapeutiske situation. Dette med blik for det ubevidstes påvirkning, samt *intentionaliteten* bag det sagte, i den specifikke relation. Det er den indre virkelighed, skabt af analysanden, der til en vis grad er adskilt fra den ydre virkelighed, som udgør empirien i form af *den psykiske realitet*. De selekterede fortællinger fra analysandens psykiske realitet stykkes sammen i et narrativ af analytikeren; *den fortalte historie*, der derved udgør en samlet casehistorie (Gammelgaard, 2010, p. 360ff). På denne måde er psykoanalysens empiri den psykoanalytiske relation og derfor ikke observerbar som i de empiriske videnskaber (Gammelgaard, 2010, p. 359). Denne opgaves empiri tager imidlertid ikke udgangspunkt i en analytisk relation, da det ikke har været muligt at mødes og interviewe den udvalgte case. Kriterierne har derfor været vanskelige at imødekomme, hvilket uddybes i diskussionsafsnittet.

I relation til psykoanalysens empiri, viste Freuds analytiske arbejde ofte i retning af ubevidste seksuelle motiver bag det, der kom til udtryk som bevidst hos den analyserede i form af tanker og

fortællinger. Det kan udledes, at selve strukturen, i måden hvorpå casehistorien fremlægges og konstrueres af subjektet, bidrager med nogle mere generelle indsigter. Det er dermed ikke alene det konkrete indhold i casen, der er interessant, men også måden hvorpå det udfolder sig (Andkjær Olsen & Køppe, 1987a).

Når singlecasestudiet vurderes hensigtsmæssigt som empiri, skyldes det således, at opgaven ikke har til formål at opstille objektive sandheder eller formelle generaliseringer om, hvad misogyni er. Snarere søger vi en forståelse for de dybere og kontekstbundne mekanismer i udviklingen af misogyni. Singlecasestudiet vurderes netop at kunne bidrage til generaliseringer, når disse forstås som kumulativ vidensudvikling, nærmere end kausale sandheder (Flyvbjerg, 2010), samt når empirien tager udgangspunkt i den analytiske relation (Gammelgaard, 2010).

1.5.4 Introduktion til empirien (SL)

Med udgangspunkt i ovenstående betragtninger vurderes analysen af en enkelt case hensigtsmæssig for opgavens problembehandling. Empirivalget og dets repræsentativitet uddybes i det følgende.

Da incelbevægelsen i kraft af deres *hate crime*; som et had specifikt rettet mod en minoritetsgruppe, må siges at være en lyssky målgruppe, var udvalget af mulige cases begrænset (Jaki et al, 2019). Vi afgrænsede søgningen til cases, der erklærede sig aktive i incelbevægelsen, netop for at undgå filteret og efterrationaliseringerne, som tidligere incels forventes at skærme sig bag.

Valget af case faldt på en ung mand, der kalder sig "Just James" (JJ). JJ deler videoer på mediet YouTube og proklamerer i flere af sine videoer et tilhørsforhold til incelbevægelsen. Dertil kommer, at han bruger videomediet til at dele sine tanker og følelser i relation til sin barndom, sit selvbillede og sit forhold til kvinder. JJ vurderes repræsentativ for incelbevægelsen, da han er en ung, vestlig mand, der beklager sig over kvinders afvisninger og sit ufrivillige cølibat. JJ betragtes som misogyn, da han udtrykker et stærkt had rettet mod kvinder generelt, hvilket han legitimerer med at de afviser ham (bilag 2). Udover hadet ekspliciterer JJ sit kvindebegær i overensstemmelse med incelbevægelsens ideologi, som beskrevet i indledningen.

For nærmere at afgrænse casematerialet udvalgte vi to videoer, der begge er optagede af JJ på webcam. Kun JJ figurerer i videoerne, og de kan beskrives som monologer, hvor JJ i de respektive videoer reflekterer over et tema. I den første video (V1) forholder JJ sig til sin barndom, mens han

fremviser billeder fra sin opvækst. V1 vurderes relevant på baggrund af opgavens undersøgelse af de tidlige relationers betydning for misogyni. Temaet for den anden video (V2) er JJ's betragtninger om kvinder, kønsroller og magtforhold. Denne vurderes anvendelig for særligt analysens undersøgelse af misogyni, som indlejret i det diskursive.

1.5.5 Transskribering og teoretisk analysemetode (EM)

De udvalgte YouTube-videoer er transskriberet og vedlagt som bilag 1 (V1) og bilag 2 (V2). Transskriberingen er foretaget selektivt med problemformuleringen for øje. Således afspejler de udvalgte passager JJ's tidlige socialisering, samt relevante tematikker som køn, maskulinitet og magtforhold. Transskriptionerne analyseres med de teoretiske begreber, som vi udvalgte i redegørelsen, som analyseredskab (Tanggaard & Brinkmann, 2010). I den forbindelse peger Jørgensen (1989) på, at opgavens validitet understøttes ved en teoretisk forankret analyse af empirien. Ved at koble empirien med teori, kan resultaterne nærme sig en generaliserbarhed, da teoriernes antagelser på den måde eksemplificeres og sandsynliggøres gennem empirien (Jørgensen, 1989).

2. Redegørelse (fælles)

Der redegøres først for opgavens psykoanalytiske teorier, dernæst for den socialkonstruktionistiske vinkel. De respektive redegørelser tager form ved en vekslen mellem de teoretiske begrebsapparater. I det følgende optræder de psykoanalytiske teorier således side om side, som gensidigt supplerende bidrag.

2.1 Det psykoanalytiske perspektiv (SL)

I det følgende redegøres der for det psykoanalytiske begrebsapparat, som vurderes at kunne bidrage til en forståelse for, hvordan de tidlige relationer i barnets liv har indflydelse på en udvikling af misogyni. Der anlægges i den forbindelse et særligt fokus på magtrelationer og på kønsforskellen.

Som et videnskabshistorisk fundament for det psykoanalytiske perspektiv, indledes der med en kort præsentation af Sigmund Freuds klassiske teori om ødipuskomplekset (Freud 2004a; 1973/1933). Dette som et afsæt for redegørelsen for Andkjær Olsens (1988b) udlægning af ødipuskomplekset, som en konflikt om den magtfulde position i den tidlige omsorgsrelation.

Desuden redegøres der for Winnicotts (1986; 2010) teoretiseringer om barnets udvikling i den intersubjektive relation, herunder det *absolutte afhængighedsforhold* mellem barnet og moderen.

2.1.1 Ødipuskomplekset (EM)

Teorien om ødipuskomplekset betragtes som helt central for Freuds psykoanalyse og som særligt relevant i en analyse af familiens organisering, samt de konsekvenser, som de tidlige relationer kan få på godt og ondt (Andkjær Olsen, 1988a). Det er overvejende drengens ødipuskompleks, som omtales i Freuds forfatterskab, da pigens betragtes som identisk, blot med omvendt fortegn (Andkjær Olsen & Køppe, 1987b). I store træk kan Freuds ødipuskompleks beskrives som en psykisk konflikt i barndommen, hvor drengen elsker og begærer moderen, hvorfor han rivaliserer faderen. Drengens kærlighed til moderen viser sig, ved et ønske om at besidde hende, mens rivaliseringen af faderen kommer til udtryk ved en identificering, samt et ønske om at indtage faderens plads (Freud, 2004a). Ødipuskomplekset modificeres gennem drengens kastrationskompleks; hvor drengen, som følge af sit moderbegær, frygter faderens vrede og dermed kastration. Frygten resulterer i en fortrængning af ødipuskomplekset, samt indstiftelsen af et selvdisciplinerende overjeg i faderens billede (Freud, 2004b).

2.1.2 Den asymmetriske omsorgsrelation (SL)

I Andkjær Olsens (1988b) udlægning er ødipuskomplekset beskrevet som en magtkamp mellem den nære omsorgsperson og barnet, hvorved barnet skal lære at indtage den aktive såvel som den passive position i relationen. Komplekset finder således sit udgangspunkt i den tidlige intersubjektive relation til den nære omsorgsperson, som her antages at være moderen. Centralt for den ødipale konflikt er moder-barn-relationens asymmetriske karakter. Barnet afhænger, i kraft af sin biologiske umodenhed, af moderens tilfredsstillelse af dets behov. Således er barnet afhængigt af, at moderen træder i karakter som den magtfulde omsorgsperson og indtager relationens aktive position. Relationens asymmetri afspejles i barnets imitation af moderen: "(...) *denne skævhed, der går igen i det ødipale barns asociale fremfærd over for andre mennesker, som det prøver at dominere og ydmyge, på samme måde som det selv har følt sig domineret og ydmyget.*" (Andkjær Olsen, 1988b, p. 376). Barnets indtræden i den intersubjektive relation er således i udgangspunktet asocial.

Ødipuskonflikten udspringer af barnets bestræbelse på at tilkæmpe sig den aktive, magtfulde position, som illustreret ved ovenstående citat. En konflikt mellem moderen og barnet, der desuden

involverer et tredje, medierende element; det direkte objekt. Andkjær Olsen (1988b) forklarer således den psykiske ødipale konflikt ved at henvise til en *trekantstruktur*. Denne bliver kendetegnende for moder-barn-relationen, i takt med at barnet, ved sin gradvise separation fra moderen, bliver i stand til at forstå hende som et selvstændigt subjekt. Trekantstrukturen (S-o-O) består af barnet som subjekt (S), det direkte objekt; et begærsobjekt, som udelukkende forholder sig passivt (o), og moderen, som udgør det indirekte, menneskelige objekt (O). Det indirekte objekt kan indtage en passiv såvel som aktiv position i relation til barnet. Det direkte objekts passive karakter implicerer derimod, at det ikke er et menneskeligt, men et symbolsk objekt. Symbolsk i den forstand, at bemægtigelsen af o er forbundet med besættelsen af den aktive magtposition (Andkjær Olsen, 1988b). En sut kan fremhæves som et eksempel på o. Barnets bestræbelse på at besidde sutten kan betragtes som et forsøg på at indtage den aktive position i relation til moderen. Træder moderen i karakter og fratager barnet sutten, betyder det således, at den aktive position tilfalder moderen, mens barnet henstilles til passivpositionen. Konstituerende for Andkjær Olsens (1988b) udlægning af ødipuskomplekset bliver således, at barnet (S) eksempelvis nærer en trang til at bemægtige sig sutten (o), som det må konkurrere med moderen (O) om. Konflikten er drevet af de følelser, der binder trekantstrukturens relationer sammen. Dette udfoldes i det følgende.

2.1.3 Den følelsesmæssige ambivalens (EM)

Den ødipale konflikt kan karakteriseres ved følelsesmæssig ambivalens. Herunder de modsatrettede følelser, som er forbundet med barnets trang til at bemægtige sig det direkte objekt. Bemægtigelsestrangens ambivalente karakter hænger sammen med, at o dels er forbundet med en frustration, en ulyst, som barnet oplever, når det fratages o. Samtidig er o forbundet med lyst, da det er objekt for barnets begær og dermed driver barnets generobringstrang (Andkjær Olsen, 1988b). Barnets relation til moderen er tilmed præget af modsatrettede følelser. Dels imiteres moderen, og hun idealiseres for sin besiddelse af den magtfulde position. Dels nærer barnet et jalousihad til hende, for hendes magt. Barnet søger således på den ene side at opnå autonomi og frigøre sig fra dets position som passiv modtager af moderens pleje, mens det på den anden side ønsker at bibeholde den nære relation. Her stræber barnet imidlertid efter at være den aktive, der har magten over moderen (Andkjær Olsen, 1988b). Moder-barn-relationens gensidighed, samt kompetitive karakter, medvirker til en gengældelsesangst hos barnet. Barnet forstår muligheden for moderens gengældelse af dets aggression, hvilket indebærer en frygt for at blive straffet. Samtidig nærer barnet imidlertid en forhåbning om moderens anerkendelse. Disse ambivalente følelsesbindinger får den ødipale konflikt til at manifestere sig hos barnet som en psykisk konflikt

(Andkjær Olsen, 1988b). En konflikt, der ikke finder en konkret løsning, men som kan medieres, hvilket illustreres i det følgende.

2.1.4 En mulig formidling mellem aktiv og passiv (SL)

Den ødipale konflikt løses ikke ved, at enten moder eller barn tager patent på den aktive position, men kan medieres ved, at barnet lærer at tilpasse sig både den aktive og den passive position. En afgørende egenskab for barnets senere tilpasning i sociale relationer (Andkjær Olsen, 1988b). Konflikten kan imidlertid også gå uformidlet hen, som det kan forekomme, hvis moderen ikke træder tilstrækkeligt i karakter overfor barnet. Sker dette, kan barnet stagnere i den ødipale, asociale indstilling, hvilket kan betyde, at senere sociale relationer præges af ødipale følelser, såsom hævngherrighed, gengældelsesangst og bemægtigelsestrang. Dette kan komme til udtryk ved, at barnet fortsat oplever et overdrevent behov for magt og dominans i sine sociale relationer ind i voksenlivet (Andkjær Olsen, 1988b, p. 376).

Foruden den ødipale konflikt, som afsæt for et magtbehov, kan et udspring for tendensen til kvindeundertrykkelse spores tilbage til barnets tidlige afhængighedsforhold til moderen.

2.1.5 Det absolutte afhængighedsforhold (EM)

Spædbarnets relation til moderen er kendetegnet ved *absolut afhængighed*. Barnet fødes hjælpeløst og er i begyndelsen fuldkommen afhængigt af moderens omsorg og behovstilfredsstillelse for, at det kan overleve (Winnicott, 1986a). Denne absolutte afhængighed; hvor moderen, i kraft af sin naturlige optagethed af barnet, tilpasser sig fuldkommen til dets behov, skaber en illusion om omnipotens hos barnet og dermed om kontrol over moderens omsorg. I denne periode er barnet præget af lystprincippet og må nødvendigvis udvikle sig i retning af realitetsprincippet for således at forstå, at moderen er separat fra barnet selv, og ikke blot er til for at opfylde dets behov (Winnicott, 2010). Dette sker ved, at den absolutte afhængighed brydes af *den tilstrækkeligt gode mor*: Når moderen ikke altid efterkommer barnets umiddelbare behov og lyster, vil der ske en gradvis desillusionering hos barnet. Samtidig vil barnets udvikling gøre det bedre i stand til at håndtere moderens 'svigt' og sin frustration forbundet hermed. Barnet vil således fravænnedes illusionen om sin egen omnipotens i bevægelsen mod realitetsprincippet (Winnicott, 2010).

I den forbindelse kan overdreven omsorg fra moderen afføde, at barnet ikke desillusioneres og dermed stagnerer i en forestilling om omnipotens. Antages det, at moderen er udgangspunktet for barnets syn på kvinden, kan der plæderes for, at manglende mådehold i moderens tilpasning kan

føre til, at barnet føler sig berettiget til kvindens omsorg ind i voksenlivet. En antagelse, som undersøges i analyseafsnittet.

Winnicott (1986a) fremhæver desuden, at den absolutte afhængighed, som en betingelse for barnets overlevelse, indlejrer en frygt for moderens dominans i barnets ubevidste. En frygt, som Winnicott beskriver som; *the fear of WOMAN* (1986c, p. 252), der betragtes som en universel, ubevidst fantasi, da afhængighedsforholdet til moderen er fælles for alle. Denne afhængighed af kvindeskikkelsen i den tidlige barndom huskes ikke af den voksne, men fantasien lever imidlertid videre i det ubevidste som en frygt for afhængighed og dermed kvindelig dominans (Winnicott, 1986c). Winnicott (1986a) udleder her, at frygten for dominans kan lede til mandens ubevidste forsøg på at dominere kvinden ved, blandt andet, at kræve hendes underkastelse.

Uden at Winnicott direkte refererer til misogyni som fænomen, kan man argumentere for, at denne *fear of WOMAN* er en potentiel bevæggrund for kvindehadske tendenser. Forbindes misogyni med en generel *fear of WOMAN*, kan man desuden henvise til ambivalensen mellem afhængighed af kvinden på den ene side og frygt, som ledende til et ønske om dominans, på den anden.

2.1.6 Kønsforskellen (SL)

Kønsforskellen opstår, ifølge Andkjær Olsen (1988b), som et produkt af, at barnet registrerer en række forskelle på at være dreng og pige, i måden hvorpå kønnene praktiseres i hjemmet, ved alt fra arbejdsfunktioner til påklædning. En kønsidentitet tager således form hos barnet i takt med, at det tilegner sig disse kønsspecifikke roller og karaktertræk (Andkjær Olsen, 1988b). I tilfælde hvor der i den tidlige barndom ikke er sket en formidling mellem aktiv og passiv i S-o-O strukturen, således at barnet endnu er optaget af at tilkæmpe sig magtpositionen, kan kastrationskomplekset opstå (Andkjær Olsen, 1988b). Kastrationskomplekset, som fremlagt af Andkjær Olsen (1988b), er en konflikt om den aktive position i S-o-O strukturen, hvor penis udgør det magtfulde objekt o. Dette forklarer også pigens penismisundelse og drengens kastrationsangst. At kønspolariteten på denne måde associeres med aktiv/passiv-polariteten nødvendiggør imidlertid, at der i familien og samfundet hersker et ulige forhold mellem kønnenes privilegier. Barnets psykiske repræsentation af kønspolariteten vil således blive indlejret i den ødipale konflikt, hvor barnet vil anvende den til at forstå magtfordelingen. Er manden eksempelvis overhoved i familien, indebærer dette, at den aktive position forbindes med det maskuline, mens kvinden tildeles den passive position. Dette medmindre, at barnet har oplevet forholdet mellem kønnene som fuldkommen ligeværdigt. Hvis

kønsforskellen fastholdes i en uløst ødipal konflikt om den aktive position, kan dette lede til en rivalisering mellem kønnene:

"(...) en række af dets ødipale følelser vil blive bundet til kønshadets og kønskampens tematik, en binding, der i afdæmpet form også vil bestå i voksenalderen og tjene til at videreføre de én gang indstiftede kønsuligheder i samfundet." (Andkjær Olsen, 1988b, p. 407).

Denne fjendtlighed kan blive forstærket i voksenlivet, hvis subjektet oplever en samfundsmæssig omfordeling af privilegier, som det er feminismens mål (Andkjær Olsen, 1988b).

Winnicott (1986b) vægter ligeledes kastrationskomplekset som afgørende for relationen mellem mand og kvinde. Med afsæt i Freuds teori om den falliske fase, som foregående for den genitale, peger Winnicott (1986b) på, at drengen i denne fase, som indehaver af penis, er pigen overlegen. Opfattelsen af pigen som kastreret, og dermed underlegen, kan sætte spor ind i voksenlivet (Winnicott, 1986b).

2.1.7 Delkonklusion (fælles)

Opsummerende, bidrager det psykoanalytiske perspektiv med et fokus på den tidlige omsorgsrelation til moderen; herunder den psykiske konflikt og dermed følelsesmæssige ambivalens. Ødipuskomplekset, som en konflikt om magt, kan tage form som en kønskamp hos barnet, hvis forholdet mellem kønnene i familien er uligeværdigt (Andkjær Olsen, 1988). Stagnerer barnet i ødipuskomplekset, kan det således føre til kønschauvinisme og til at ødipale følelser, såsom bemægtigelsestrang, præger subjektets senere relationer. Med Winnicott (1986, 2010) fremhæves det ydermere, at barnets absolutte afhængighed af moderen må brydes gradvist. Sker dette ikke, kan det resultere i, at illusionen om omnipotens over kvinden følger barnet ind i voksenlivet.

2.2 Det socialkonstruktionistiske perspektiv (EM)

Det psykoanalytiske perspektiv har nu fremhævet, at barnets tidlige omsorgsrelationer er afgørende, for dets måde at indgå i intersubjektive relationer senere i livet. For at forstå udviklingen af misogyni, er det ydermere relevant at undersøge den sociale forhandling af køn,

samt hvordan kønsopfattelser og en kønsorden opretholdes i de overordnede samfundsmæssige strukturer.

Derfor redegøres der, i de følgende afsnit, for det socialkonstruktionistiske perspektiv og udvalget af begreber, som vi vurderer er særligt anvendelige i undersøgelsen af de sociale komponenter bag en udvikling af misogyni. Herunder Butlers (1999; 2011) teori om kønnets *performativitet*, samt begrebet om *den heteroseksuelle magtmatrice*, såvel som Connells (2000; 2005) begreb om *den hegemoniske maskulinitet*.

2.2.1 Kønnen som sociokulturel konstruktion (SL)

Fra den socialkonstruktionistiske vinkel betragtes køn som processuelt, som skabt af diskurser, og dermed som en del af vores tilpasning til den sociale og kulturelle samfundsorden (Lykke, 2012, p. 66). Kønsforskellen, forstået som differentieringen mellem kategorierne *kvinde* og *mand*, anskues således ikke som definitiv eller naturgiven, men som en sociokulturel konstruktion. En kønskonstruktionistisk tankegang, der viser tilbage til Simone de Beauvoirs berømte citat: "*Man fødes ikke som kvinde – man bliver det*" (Beauvoir, 1977 i Lykke, 2012, p. 66). Beauvoir betoner hermed, at man formes som enten mand eller kvinde på måder, der stemmer overens med den sociokulturelle og historiske sammenhæng, som man befinder sig i. Dette implicerer et opgør med køns kategorierne som iboende og universelle. Beauvoir afviser dermed, at kønsforskellen skulle være naturligt givet ved anatomi (Lykke, 2012). En tankegang, der videreudvikles i Butlers senere poststrukturalistiske kønskonstruktionisme. Butlers poststrukturalisme afspejles ved, at hun, med afsæt i Michel Foucaults teori om det socialt konstruerede subjekt, anskuer det kønnede subjekt som en diskursiv konstruktion (Stormhøj, 1999). Den diskursive konstruktion af den binære kønsforskel udfoldes i det følgende.

2.2.2 Den binære kønsforskel (EM)

Køn er, ifølge Butler (2011a), en diskursiv konstruktion, der løbende reguleres i overensstemmelse med det kulturelt og historisk specifikke normative landskab, som individet indgår i. Feministiske teorier anvender ofte en skelnen mellem det biologiske køn; *sex*, og det kulturelle køn; *gender*, der indbefatter det sociale og normative aspekt (Lykke, 2012, p. 97). En dikotomi, som Butler (2011b) afviser, når hun betoner, at kroppen formes og begrænses gennem sprog og diskurser, der tilskriver kroppen betydning: "*This signification produces as the very effect of its own procedure the very body that it nevertheless and simultaneously claims to discover*" (p. 6). Det biologiske køn kan

altså ikke separeres fra det kulturelle, da det altid allerede er indlejret i de normative forestillinger om køn. Forestillinger, der bliver repræsenteret og reproduceret i den diskursive praksis og giver kroppen sit materielle udtryk (Butler, 2011a).

Ifølge Butler (1999), opretholdes den binære kønsforskell, manifesteret ved kategorierne *kvinde* og *mand*, gennem *den heteroseksuelle matrice*. Den heteroseksuelle matrice forstås som den normative struktur, der former os som genkendelige kønsidentiteter. Matricen etablerer en overensstemmelse mellem det biologiske køn; herunder kønsorganet, den kønnede fremtoning; som *maskulin* eller *feminin*, samt en heteroseksuel begærsretning. At individet fremfører en sådan sammenhæng mellem krop, køn og seksuel orientering udgør forudsætningen for at blive forstået og accepteret som subjekt (Butler, 1999). Opstår der uoverensstemmelse, resulterer det derimod i, at individet ekskluderes, hvad Butler (2011a) beskriver som en *abjektgørelse*. Dette kan siges at forekomme, hvis et individ udviser et homoseksuelt begær, eller hvis indehaveren af et mandligt kønsorgan optræder feminint. Subjektet *identificerer* sig derfor med et genkendeligt køn, enten det maskuline eller det feminine, af frygt for abjektgørelse. Identifikationen skal ikke forstås som noget der sker en gang, men en gentagen handling, der aldrig er fuldkommen (Butler, 2011c). Når Butler anvender begrebet *identifikation*, trækker hun altså på den psykoanalytiske forståelse af identifikationer som ambivalente og ustabile (Stormhøj, 1999).

Opsummerende, er det mandlige og kvindelige subjekt således en *effekt* af den heteroseksuelle magtmatrice. Matricen sætter rammerne for subjektets kønspraksis, herunder for seksualitet og fremtoning. Kønsforskellen og kønsidentiteterne formes og reguleres således løbende i den heteroseksuelle matrice (Butler, 1999). Processen hvormed det kønnede subjekt gør sig forståeligt, som modstykke til det ekskluderede abjekt, udfoldes i det følgende.

2.2.3 At blive til som kønnet subjekt (SL)

Køn konstrueres, jævnfør Butler, ved: "(...) *a set of repeated acts within a highly rigid regulatory frame*" (1999, p. 33). Der er således tale om et *performativt* konstrueret køn i den forstand, at det konstitueres ved en kæde af handlinger, eller *citeringer*, indenfor nogle normativt regulerende magtstrukturer. Butlers (1999) performativitetsbegreb betoner dermed, at subjektet *gør* sit køn ved de gentagne citeringer, der samtidig reproducerer de normative standarder, eksempelvis for maskulinitet. Det er tilmed ved citeringerne, at det biologisk materielle køn tilskrives betydning og opretholdes som noget essentielt. Subjektet skabes således, og bliver forståeligt for sin omverden, ved at citere de fremherskende normer (Butlers, 1999).

At blive til som kønnet subjekt sker desuden i kraft af den performative henvendelse, hvor et individ eksempelvis henvises til som ”manden”, hvad Butler (2011a) beskriver som en *interpellation*; en talehandling, der skaber det, som omtales. Dette opfordrer subjektet til at citere og dermed reproducere de seksuelle og kønnede normer, som førte til genkendelsen. Således dannes subjektets kønsidentitet, ifølge Butler, som en aflejrings af de dominerende kønsdiskurser. I det følgende udfoldes forskellige former for kønsidentiteter med afsæt i Connells (2000) kønsteori.

2.2.4 Maskuliniteter og feminiteter (EM)

Det kønnede subjekt skabes, ifølge Butler (2011c), ved identifikationer med henholdsvis det *maskuline* eller det *feminine*, som en måde at blive forstået og dermed undgå abjektgørelse. I Connells (2000) teori understreges vigtigheden af at anskue maskuliniteter og feminiteter som multiple. Hun vægter særligt de mange måder at praktisere maskulinitet, der kommer til udtryk i et givent samfund, samt relationerne mellem disse.

Maskuliniteter og feminiteter hersker, ifølge Connell (2000), i det sociale og i kulturen som subjektpositioner, man kan antage og dermed være med til at reproducere eller redefinere. Der er tale om maskulinitetskonfigurationer i den forstand, at de er sammensatte af alt fra kropslige praksisser, såsom sportsudøvelse, kostvaner og fysisk fremtoning til karriere og sociale relationer (Connell & Messerschmidt, 2005). Kønsprojektet betragtes som relationelt, ikke alene i kraft af de sociale relationers betydning som et element i kønspraksis, men også da maskuliniteter kontinuerligt produceres i relation til, og i modsætning til, feminitet. Dertil kommer den hierarkiske orden, der definerer de forskellige maskuliniteter i forhold til hinanden. Der er således ikke blot tale om et magtmønster, hvor manden er overordnet kvinden, men tilmed et nuanceret kønshierarki indenfor kønskategoriernes (Connell & Messerschmidt, 2005).

En central pointe er, at konsekvenserne af disse maskulinitetsformer afhænger af, hvordan mænd og drenge vælger at forholde sig til dem. Her betones et aktivt subjekt, der forholder sig til maskuliniteterne og tilskriver dem betydning. I stedet for blot at reflektere dem, kan subjektet også modsætte sig dem eller bestræbe sig på at efterleve dem, ved at overdrive elementer fra dem. Dette med agendaer såsom et ønske om magt og dominans. En bestemt maskulinitetsform er derfor ikke nødvendigvis afsæt for en række identiske subjekter (Connell & Messerschmidt, 2005).

2.2.5 Den hegemoniske maskulinitet (SL)

Connell (2000, 2005) fremhæver den *hegemoniske maskulinitet*, som en socialt ophøjet maskulinitetskonfiguration, der implicerer, at andre maskulinitetsformer er underordnede og dermed nonhegemoniske. Den hegemoniske maskulinitet er således ikke den mest udbredte, men forstås som et ideal, som de færreste mænd kan leve op til. Ligesom ved de øvrige maskuliniteter, er der ikke tale om en personlighedstype i trækpsykologisk forstand, men en særligt ophøjet kønspraksis, der er indlejret i den sociale og historiske sammenhæng. Den hegemoniske maskulinitet tager således løbende form, med udgangspunkt i elementer fra de øvrige maskuliniteter (Connell & Messerschmidt, 2005).

Foruden den hegemoniske maskulinitet peger Connell (2000; 2005) på de *underordnede maskuliniteter*, der i kraft af deres mangel på eksempelvis sociale eller økonomiske ressourcer, ikke kan opnå samme status som den hegemoniske maskulinitetsform. En forholdemåde, for de underordnede maskuliniteter, kan være at påtage sig en form for *protestmaskulinitet*. Hermed forstået, at de, som en bestræbelse på at opnå en højere status i kønsordenen, i protest fortolker og inkorporerer kendetegnende aspekter fra den hegemoniske maskulinitet i deres egen kønspraksis. Således forsøger de at nærme sig det hegemoniske ideal for at undgå undertrykkelse, men understøtter i samme bevægelse det hegemoniske ideals dominans (Connell & Messerschmidt, 2005, p. 848f).

2.2.6 Den maskuline kropsliggørelse (EM)

Connell (2000, 2005) understreger vigtigheden af den sociale *embodiment*; kropsliggørelsen, og derved den materielle krops betydning for den maskuline identitet. Den hegemoniske maskulinitet kendetegnes ved kropsligt materielle praksisser, såsom; at have flere seksuelle partnere, spise kød og at have en trænet krop: "(...) *masculinity become linked in Western culture, with prestige conferred on boys with heterosexual partners and sexual learning imagined as exploration and conquest*" (Connell & Messerschmidt, 2005, p. 851). Den materielle krop er ikke alene konstrueret i det sociale, men er aktør i konstitueringen af sociale praksisser (Connell & Messerschmidt, 2005, p. 851).

Den hegemoniske maskulinitetsform er, med sine normative kriterier, med til at opretholde en kønsorden, som kan virke socialt ekskluderende. Dette uddybes i det følgende, med inddragelse af Butlers (2011a) begreb om abjektgørelse.

2.2.7 Den sociale ekskludering (SL)

Som illustreret, er hierarkiet mellem de forskellige kønskonfigurationer, ifølge Connell (2000), afgørende for at forstå individets måde at praktisere køn. Det mandlige subjekt, der må forholde sig til den hegemoniske maskulinitet som ideal, er underlagt en række forventninger, som kan henvises til en patriarkalsk samfundsstruktur (Connell og Messerschmidt, 2005). Frygten for at blive socialt ekskluderet, eller underordnet i kønshierarkiet, er dermed medvirkende til at bevare og legitimere en patriarkalsk kønsorden, hvor manden dominerer over kvinden. Dette indebærer, at det mandlige subjekt kan anvende kvindeundertrykkende strategier som led i sin maskuline identitetsdannelse, for således at bevare sin identitet som mand (Connell, 2000). En tendens, der kan optræde blandt protestmaskuliniteter, der oplever deres maskuline kønsidentitet som truet. Man kan eksempelvis forestille sig et scenarie, hvor et mandligt subjekt, der oplever altid at blive afvist seksuelt af kvinder, kan reagere ved at krænke dem. Dette som et forsøg på at fremstå dominerende, som en kompensation og dermed et forsøg på at opretholde sin mandlige kønsidentitet. Hos Connell (2000) fremhæves således kønsordenen, samt risikoen for at blive underordnet, hvis ikke man lever op til de normative standarder. Subjektets kønspraksis betragtes derfor som viklet ind i et relationelt magtmønster.

I Butlers kønsteori (1999), er det abjektgjorte individ udtryk for den sociale ekskludering, der finder sted, hvis individet falder uden for den heteroseksuelle matrice. Dette i modsætning til det mandlige subjekt, der ved citeringer af de fremherskende heteronormative standarder, bliver forstået og accepteret i det sociale. Således opretholdes også, hvad Butler (2011a) betegner som *loven*; de socialt og kulturelt betingede normer. Loven er imidlertid afhængig af subjektets gentagende citering: "(...) *the citation of the law is the very mechanism of its production and articulation*" (Butler, 2011a, p. xxiii). Subjektets agens; muligheden for handling, skal ifølge Butler (2011a) findes i pauserne mellem de gentagende citeringer, der opretholder normerne. Bryder det ellers genkendelige subjekt med kønsnormerne i løbet af et sådant 'ophold', åbnes muligheden for dekonstruktion. Når det er sagt, kan et sådant brud i samme bevægelse føre til abjektgørelse og dermed social eksklusion.

2.2.8 Delkonklusion (fælles)

Opsummerende, forklarer de socialkonstruktionistiske teorier, hvordan sociale og kulturelle normer for køn er formgivende for subjektet og dets relationer. Ifølge Butler (1999; 2011), er det kønnede subjekt diskursivt konstrueret i en normativ skabelon; *den heteroseksuelle matrice*, som subjektet reproducerer, for ikke at blive socialt ekskluderet. Således konstrueres også den binære

kønsforskel. Køn er relationelt, ifølge Connell (2000; 2005), og de multiple maskulinitetsformer indgår i et hierarki i relation til femininiteter, såvel som øvrige maskuliniteter. Den patriarkalske samfundsstruktur, og de sociale idealer for maskulinitet, er således afgørende for, hvordan manden definerer sin rolle i relation til kvindelige som mandlige subjekter.

3. Analyse (Fælles)

I det følgende, vil vi analysere de sociale og psykologiske aspekter i en udvikling af misogyni, som den kommer til udtryk i casen med Just James (JJ). Analysen foretages med de teoretiske begrebsapparater som analyseværktøj appliceret på casematerialet; bestående af de transskriberede YouTube-videoer (bilag 1; 2). Første analysedel tager udgangspunkt i de psykoanalytiske teorier, hvorefter anden del undersøger udviklingen af misogyni fra det socialkonstruktionistiske perspektiv.

3.1 Den psykologiske udvikling af misogyni (EM)

I det følgende analyseres udviklingen af misogyni i casen med JJ. Dette med afsæt i opgavens psykoanalytiske vinkel. Denne analysedel undersøger således de psykologiske og intersubjektive aspekter og anlægger et særligt fokus på:

- Følelsen af berettigelse
- En kønnet magtfordeling i hjemmet
- En ambivalens mellem frygt og begær

3.1.1 Omsorgsrelationen og følelsen af berettigelse (SL)

Med det psykoanalytiske perspektiv, kan man pege på, at barnet i udgangspunktet er *absolut afhængigt* af den nære omsorgsperson, som i JJ's tilfælde er moderen (Winnicott, 1986a). Det kan antages, at JJ gennem sin opvækst var nært knyttet til sin mor. Hun figurerer hyppigt på barndomsbillederne og fremtræder i JJ's fortælling, som en omsorgsperson, der tager sig af hjemmet og familien: "My mum would make me dinner" (bilag 1, 35:23). JJ forholder sig ikke eksplicit til omfanget af sin mors omsorg, men når han beretter om ferier, påskeæg og legetøj, kan man hævde, at morens tilfredsstillelse af JJ's lyster og behov overskrider tilstrækkelighedens grænse (bilag 1). I den forbindelse fremhæves det som relevant, at JJ's far var meget fraværende,

samt fysisk og verbalt voldelig (bilag 1, 03:05). Det kan tænkes, at moren, i et forsøg på at kompensere for farens utilstrækkelighed som omsorgsperson, har overdrevet tilfredsstillelsen af JJ's ønsker. Moderens tidlige og fuldkomne tilpasning til barnets behov giver, jævnfør Winnicott (2010), barnet oplevelsen af omnipotens, der brydes ved en gradvis separation af *den tilstrækkeligt gode mor*. Her kan man plædere for, at desillusioneringen, der skal nedtone barnets forestilling om omnipotens, ikke har været tilstrækkelig i JJ's tilfælde, da moren ikke er trådt nok i karakter. Moderen kan, jævnfør Winnicott (1986c), betragtes som udgangspunkt for individets senere opfattelse af kvindeskikkelsen. JJ udtaler om kvinder, at de er: "(...) *supposed to look after the family. Take care of the man* (...)" (Bilag 2, 07:13). Således kan man argumentere for, at den tidlige oplevelse af berettigelse til moderens omsorg har manifesteret sig i JJ's psyke som en forestilling om, at det er kvindens pligt at tilfredsstille manden.

Den ødipale konflikt, der udspiller sig mellem barnet og omsorgspersonen, om besiddelsen af det direkte objekt, og dermed magtpositionen, forekommer ikke tilstrækkeligt normaliseret i JJ's tilfælde (Andkjær Olsens, 1988b). Dette afspejles i JJ's asociale indstilling til intersubjektive relationer. Særligt i relation til kvinder, nærer JJ en forestilling om, at han skal dominere, for ikke selv at blive ydmyget og underlagt: "*I think too much peace is bad, because then women become demanding, (...)*" (bilag 2, 07:13). JJ's bestræbelse på at indtage magtpositionen, af frygt for den andens dominans, kan tolkes som udtryk for, at han endnu er præget af ødipale følelser. Herunder gengældelsesangsten, der illustreres ved det foregående citat, samt bemægtigelsestrangen: "*I want a pure woman – a clean woman*" (bilag 2, 22:45). Med afsæt i casematerialet, kan man således plædere for, at den for incels kendetegnende forestilling om berettigelse til kvinder, har et tidligt udviklingsmæssigt udspring i moderens overdrevne tilpasning til barnets lyster og behov. Desuden forbindes udviklingen af misogyni med en stagneret normalisering af ødipuskomplekset. Misogyniens kønschauvinistiske omdrejningspunkt peger i retning af associationen mellem kønsforskellen og den ødipale konflikt, hvilket undersøges i det følgende.

3.1.2 Det kønnede magtforhold (EM)

Fra Andkjær Olsens (1988b) perspektiv, kan JJ siges at have formet sin kønsidentitet, med afsæt i forældrenes praksisser i hjemmet, herunder kønnede arbejdsfunktioner og magtfordeling. JJ beskriver sin far, som en vred karakter, der ødelægger andre, herunder JJ, ved at: "*Just torturing them mentally and physically basically*" (bilag 1, 03:05). Følgelig positioneres faren som familiens dominerende overhoved. Dette i kontrast til moderen, der jævnfør foregående afsnit, tager sig af

de huslige pligter og yder omsorg for familien. Det kan udledes, at den udprægede ulighed mellem kønnene i JJ's familie indlejres i JJ's ødipale konflikt, hvorfor JJ associerer manden med magt, mens kvinden henvises til den passive position. De kønnede ødipale følelsesbindinger, som JJ udtrykker, kan således tolkes som udtryk for et uløst *kastrationskompleks*, afledt af oplevelsen af mandens privilegier i hjemmet og samfundet (Andkjær Olsen, 1988b).

Ifølge Winnicotts (1986b) fremstilling af kastrationskomplekset, kan drengens oplevelse af overlegenhed i den falliske fase desuden forklare forestillingen om mandlig dominans, der har indprentet sig hos JJ. Desuden kan de uløste følelsesbindinger, ifølge Andkjær Olsen (1988b), forstærkes, som feminismen vinder indpas. JJ betragter feminismen som en trussel: "*If we could destroy feminism it would be another great thing.*" (bilag 2, 04:16). Der hersker således en følelsesmæssig ambivalens mellem berettigelse og begær på den ene side og frygten for kvindelig dominans på den anden. Denne analyseres nærmere i det følgende.

3.1.3 En ambivalens mellem frygt og begær (SL)

Et gennemgående tema i casematerialet er den følelsesmæssige ambivalens, der kendetegner JJ's forhold til kvinder. JJ indleder sin kvindehadske monolog med fortællingen om Adam og Eva, for at illustrere sit kvindesyn: "(...) *she offered the apple to Adam, and Adam ate of the apple. Adam was tempted by her. Devil woman.*" (bilag 2, 01:00). Kvinden er, som illustreret ved Eva, forbundet med et lystfyldt begær. Kvinden frister manden, hvilket leder til frustration hos JJ, da kvinden er udenfor hans besiddelse. Dertil kommer en frygt for kvindelig dominans, hvilken Evas fristelse af Adam tilmed illustrerer. Der synes således, at tegne sig et billede af de modsatrettede følelser, der jævnfør redegørelsen, kendetegner barnets trang til at bemægtige sig objektet i den ødipale trekantstruktur.

At JJ er præget af trekantstrukturens ødipale følelsesbindinger kommer desuden til udtryk, når han skildrer sig selv som en kriger, der er klar til kamp. Optaget af at indtage magtpositionen, beskriver JJ kvinden som en fjende, der blandt andet er årsagen til mænds selvmord: "*It's because of how women are. It's because of feminism.*" (bilag 2, 01:47). Paradoksalt ønsker han, som det ødipale barn, samtidig den nære relation og kvindens anerkendelse (bilag 2; Andkjær Olsen, 1988b).

Den ambivalente frygt for kvinder, fylder meget for JJ, der forekommer enormt optaget af faren for kvindelig dominans: "*Once you give a quality to women, they become superior to men unfortunately. That's what happens. Or they think they're superior to men, (...)*" (Bilag 2, 07:13). Jævnfør Winnicott (1986c), spores denne ambivalente frygt tilbage til den absolutte afhængighed

af moderen. At JJ er vokset op i et hjem med en voldelig far har angiveligt betydet, at JJ var særligt afhængig af moderen. JJ forholder sig ikke eksplicit til dette, men afhængigheden antages at være indlejret i hans ubevidste, som *the fear of WOMAN* (Winnicott, 1986c). Det kan således udledes, at en ambivalent frygt for kvindeskikkelsen, indlejret i JJ's ubevidste, manifesteres i JJ's misogyne ønske om at underordne kvinder. Her kan desuden henvises til den ødipale gengældelsesangst. JJ udtrykker netop, jævnfør foregående citat, en bevidsthed om, og en frygt for, kvindens afstraffelse af manden for aggressionen, som han retter imod hende (Andkjær Olsen, 1988b).

3.2. Misogyni som udviklet i det sociokulturelle (EM)

I forlængelse af analysen af psykologiske og intersubjektive elementer i udvikling af misogyni, hæves blikket til det samfundsmæssige niveau. Dertil anvendes det socialkonstruktionistiske begrebsapparat. Der lægges særligt vægt på følgende aspekter:

- Den maskuline kønsidentitet
- Den sociale kønsorden

3.2.1 Den maskuline kønsidentitet og frykten for eksklusion (SL)

Det socialkonstruktionistiske perspektiv betoner, at subjektet formes i en specifik social og kulturel kontekst, præget af kønsnormer og hierarkier. Med Butlers (1999) teori, kan man pege på, at JJ er enormt optaget af at blive forstået og accepteret som mandligt subjekt: *"I've always played a warrior. I know why now, because that's what we are. We are men. The only time women will respect us, are if we act like men"* (bilag 2, 04:16). Citatet afspejler de normative standarder for maskulinitet, der hersker i JJ's sociale kontekst, herunder; at være stærk, modig og magtfuld. Disse afspejles i JJ's måde at gøre sit køn på: *"I would be eating at least three to four meals a day. And training"* (bilag 1, 36:17). Dette illustrerer, jævnfør Butler (1999), at JJ citerer sin mandlige kønsidentitet performativt ved kontinuerligt at forsøge at skabe overensstemmelse i den heteroseksuelle matrice, som beskrevet i redegørelsen. Han dyrker sine maskuline karaktertræk, når han træner og giver desuden udtryk for sit heteroseksuelle begær, når han eksplicit ønsker at have sex med kvinder (bilag 1; bilag 2). Dette kan tolkes, som et udtryk for en udpræget frygt for social eksklusion, eller *abjektgørelse*. Et gennemgående tema i casematerialet er netop ensomhed og lavt selvværd. JJ beretter, at han føler sig afvist i sociale sammenhænge, særligt ved sine forsøg på at danne relationer til kvinder: *"I haven't had one relationship in my life."* (bilag 2, 20:30). JJ forbinder dette med sin fysiske fremtoning: *"I became insecure about everything. And then*

uncomfortable. And then stressed. And then stress caused the acne. And it made it worse so just like this snowball effect just makes it worse and worse” (bilag 1, 33:53). JJ’s overdrevne fokus på normative idealer kan således tolkes som et forsøg på at opnå social accept, hvilket JJ tilmed forstår som vejen til sex og kvindens kærlighed, som illustreret i det første citat i dette afsnit. Udvikling af misogyni kan dermed udledes at være forbundet med frygten for social eksklusion, hvilket gør jorden for en overdreven dyrkelse af maskuline idealer.

Med afsæt i Connell (2000), udledes det, at den sociale *embodiment* er i spil, når JJ praktiserer sin maskuline identitet. Dette synes at være et led i JJ’s projekt om at hæve sig i kønshierarkiet; køn og maskuliniteter imellem. Casematerialet afspejler en orden mellem forskellige kønskonfigurationer i den forstand, at JJ beskriver nogle maskuliniteter, som socialt underordnede. JJ taler i den forbindelse nedsættende om utrænede mænd, herunder sig selv som yngre: *”I turned out not so well. Trying to be a badass not actually doing anything. Like weightlifting or something. Like I should have been focusing on work and work and training*” (bilag 1, 33:05). Det fremgår således, at JJ’s projekt med sine maskuline kønspraksisser er at hæve sig i en kønsorden, ved at leve op til normative kriterier i konteksten.

Det kønsbestemte had og dominerende maskulinitetsideal, som casen med JJ afspejler, synes at være formet efter den patriarkalske samfundsstruktur, hvilken kan siges at herske i den vestlige verden. Dette analyseres i det følgende.

3.2.2 Den sociale kønsorden (EM)

Ifølge Connell & Messerschmidt (2005) produceres maskulinitetskonfigurationer relationelt. Hermed forstås det, at JJ praktiserer sin maskuline identitetsforståelse ved at modstille den femininitet, men også ved at indgå i relationer, som en del af sin kønspraksis. JJ’s forestillinger om rollefordelingen, samt relationen mellem mænd og kvinder, synes at afspejle en patriarkalsk samfundsstruktur, hvor manden dominerer over kvinden:

”You’re are supposed to look after the family. Take care of the man and... (...) That’s the way it’s been for thousands of years. Then feminism comes and destroys it. The elite’s agenda. Satanism comes and destroys it.” (bilag 2, 07:13).

JJ’s sammenstilling af feminisme med satanisme kan afspejle, at han er af den overbevisning; at kvinder er mænd underlegne. Kvinder, der gør oprør mod patriarkatet i en kamp for ligestilling,

udgør en trussel mod denne orden, hvorfor JJ gør dem til genstand for had. Den patriarkalske forestilling om; at kvinden er forpligtet til at yde omsorg for manden synes, i JJ's tilfælde, at have udviklet sig til et had mod kvinder. Et had, som JJ legitimerer med en idé om, at kvinden ikke lever op til de normer og krav, som patriarkatet afspejler: *"So, the women outweigh the men, but what is going on, that is making so much loneliness? (...) It's the hyperinflated ego of women. They think they're so great and so special but they're not"* (bilag 2, 14:34). Patriarkatet kan således fremhæves, som et udgangspunkt for hadet, som JJ retter mod kvinder generelt efter at være blevet afvist seksuelt. En tendens, der er fremtrædende blandt incels, hvorfor den patriarkalske samfundsstruktur kan siges at bidrage til en udvikling af misogyni (Jaki et al, 2019).

JJ's maskulinitetsforståelse bærer præg af hierarkisering, og hans egen kønspraksis afspejler en udpræget bestræbelse på at leve op til det socialt ophøjede hegemoniske maskulinitetsideal, jævnfør redegørelsen. JJ taler ofte om et potentiale for at nå dette ideal, som kræver en aktiv indsats at leve op til: *"You have the potential. Even a fat mess like that have the potential"* (bilag 2; 08:50). JJ beretter om, at han som ung brækkede næsen. Den brækkede næse er central i JJ's fortællinger, og markerer et vendepunkt, hvor hans senere mulighed for at opnå status som hegemonisk maskulinitet blev beskadiget (bilag 1). Således illustreres JJ's optagethed af sin fysiske fremtoning som afgørende for at kunne lykkedes på andre af livets områder: *"(...) you can still see the potential in the straightness of that nose"* (bilag 1, 25:50). Den ideelle mand skal, ifølge JJ, netop se godt ud og være seksuelt aktiv med kvinder. En ophøjet maskulinitetsform, som de i incelmiljøet har givet navnet *Chad* (Jaki et al, 2019). JJ tilskriver Chads en magtfuld position, samt et aktivt heteroseksuelt begær: *"Those fucking Chads that pump and dump and pump and dump and take advantage of the way things are"* (bilag 2, 20:30). De dominerer kvinder ved først at have sex med dem; *"pump"*, og derefter forlade dem; *"... and dump"*. Desuden fremgår det, ved JJ's brug af pronomenet *those*, at han ikke betragter sig selv som en Chad. Han udtrykker desuden en aggression; *"fucking Chads"*, hvilket tolkes som udtryk for en misundelse. Det udledes af dette, samt af JJ's kønspraksisser, at han selv stræber efter status som en Chad. De har dét, som JJ savner; sex og kvindelig omsorg. Han udtaler, om kvinder, at: *"(...) they only date the Chads"* (bilag 2, 01:47).

I forbindelse med JJ's ambivalente forhold til Chads; som han på den ene side hader, men på den anden side stræber efter at opnå status som, kan man henvise til protestmaskuliniteten; kendetegnet ved en protest mod den hegemoniske maskulinitet (Connell, 2000; 2005). Grundet manglen på ressourcer til selv at efterleve de normative standarder for den hegemoniske, kan JJ

karakteriseres som en underordnet maskulinitet. Protesten kan fremhæves som JJ's indsats hen imod det idealtypiske ved at inkorporere elementer fra den hegemoniske maskulinitet, såsom en trænet krop, i sin maskulinitetspraksis. Det kan således udledes, at JJ's udvikling af misogyni er relateret til hans måde at forholde sig til og fortolke den hegemoniske maskulinitet som sit ideal. I den forbindelse kan ønsket om dominans og kvindeundertrykkelse fremhæves; misogyne tendenser, som JJ synes at bruge til at understøtte sin kønsidentitet og øge sin status i en kønsorden.

3.3 Delkonklusion (fælles)

Analysen illustrerer en række psykologiske og sociale komponenter, afspejlet i singlecasen JJ, som væsentlige for udvikling af misogyni.

Indenfor den psykoanalytiske forståelsesramme blotlægges det, at misogyni udspringer af en uløst ødipal konflikt. Knyttet til et ulige forhold mellem kønnene i den tidlige familieorganisering, får konflikten et misogynt udtryk (Andkjær Olsen, 1988). Stagneringen i den psykiske konflikt kan forklares med moderens overdrevne tilfredsstillelse af barnets behov, der på sigt kan lede til mandens forestilling om berettigelse til kvinden. En forestilling som ifølge Winnicott (2010) skyldes, at barnets illusion om omnipotens ikke brydes tilstrækkeligt. Den følelsesmæssige ambivalens mellem frygt og begær, der kendetegner misogyni, spores i analysen tilbage til det absolutte afhængighedsforhold (Winnicott, 1986c).

Den socialkonstruktionistiske analysedel fremhæver det sociale og strukturelle aspekt i udvikling af misogyni. Her betones de fremherskende diskurser som udslagsgivende for misogyni, da det mandlige subjekt skabes ved citeringen af normative standarder for maskulinitet og seksualitet (Butler, 1999; 2011). Det udledes, at den patriarkalske samfundsstruktur, herunder forestillingen om at manden er kvinden overlegen, danner en ramme for misogyniens fremvækst. Det hierarkiske forhold mellem maskuliniteterne fremhæves desuden: Det mandlige subjekt forholder sig til det hegemoniske maskulinitetsideal på måder, der kan tage form som protest og overdrevne maskuline praksisser. Misogyni kan således udspringe af subjektets forsøg på at understøtte sin kønsidentitet og sociale status (Connell, 2000; 2005; Butler, 1999; 2011).

Opsummerende, kan udvikling af misogyni dels spores tilbage til de tidlige omsorgsrelationers betydning for individets psykiske organisering. Dels til normer og en kønsorden i den sociale og kulturelle kontekst. Dette leder videre til en diskussion, der sammenholder teoriernes forklaringskraft, samt forholder sig kritisk til opgavens eklektiske metode og empiriske fundament.

4. Diskussion (fælles)

I det følgende foretages en diskussion af de teoretiske perspektivers forklaringskraft i relation til problemformuleringen, samt en refleksion over den anvendte metode og empiri, hvor forskelle og ligheder, samt muligheder og begrænsninger vil blive fremhævet.

Første del tager udgangspunkt i den samfundsvidenskabelige grundlagsdiskussion; *aktør-struktur*, som opgaven indskriver sig i. Det diskuteres her, om teorierne overvejende henviser til den samfundsmæssige påvirkning af individet eller individets prægning af strukturerne ved udviklingen af misogyni. Dette med afsæt i de respektive analyseresultater. I forlængelse heraf diskuteres teoriernes betoning af *fri vilje* overfor *determination*, for at undersøge deres udsigelseskraft i relation til problemstillingen. Anden del består af en kritisk refleksion over den anvendte metode og empiri, og fremhæver en række muligheder og begrænsninger ved den moderate eklektiske metode, operationaliseringen af fænomenet misogyni, samt single-casen som empiri.

4.1 Har misogyni rod i manden eller samfundet? (EM)

Opgavens teoretiske vinkler indtager forskellige positioner i en grundlagsdiskussion om, hvorvidt det er *strukturerne* eller *aktøren*, der kan betragtes som udgangspunktet for en udvikling af misogyni.

De socialkonstruktionistiske teorier betoner de sociale strukturer, herunder normative forventninger og diskurser, som formative for subjektet. Udvikling af misogyni betragtes således som indlejret i en specifik social og samfundsmæssig kontekst. I den forbindelse peger analysen på, at JJ's misogyne ytringer er gennemsyrede af kønsnormer, kendetegnende for den patriarkalske samfundsstruktur (Pilcher & Whelehan, 2004). Man kan således argumentere for, at diskurserne til en vis grad determinerer det mandlige subjekt i en misogyn retning. Omvendt, findes et forandringspotentiale i diskurserne, da de er betinget af individets opretholdelse af dem gennem en gentagen citering. Individet har altså mulighed for at blive opmærksom på normer og aktivt undlade at efterleve dem ved at udleve sit køn på en måde, der afviger fra dem (Butler, 1999; 2011). Muligheden for at forandre diskursen om den hårde og dominerende mand kunne således opstå i et scenarie, hvor unge mænd, som JJ, i stedet for at citere disse normer for maskulinitet,

betonede sårbarhed og omsorgsfuldhed i deres kønspraksis. Egenskaber som normativt forbindes med femininitet. Denne mulighed afspejler dermed et element af fri vilje i Butlers (1999; 2011) kønsteori.

Connells (2000; 2005) teori betoner ligeledes, at subjektet møder nogle formgivende forventninger i sin sociale og kulturelle kontekst, herunder kriterierne for den socialt ophøjede hegemoniske maskulinitet. Analysen blotlægger, at idealet for maskulinitet anviser en retning for JJ, mens elementer, til trods for dette, fortolkes eller forkastes, hvorfor den sociale og strukturelle påvirkning ikke udelukkende betragtes som determinerende. Konsekvenserne af de fremherskende maskulinitetsformer afhænger netop af, hvordan manden forholder sig til dem (Connell & Messerschmidt, 2005). Det nedværdigende kvindesyn, der kendetegner den misogyne mand, er således, i det socialkonstruktionistiske perspektiv, udtryk for nogle bredere samfundsmæssige strukturer og normer. Manden optager og udtrykker disse, men forholder sig tilmed forhandlende til dem. Således er JJ til dels determineret af sin normative omverden, mens han samtidig tilskrives fri vilje til at forhandle normerne. Som følge af graden af fri vilje der tilskrives subjektet, kan manden altså ikke fratages ansvaret for sin misogyni i det socialkonstruktionistiske perspektiv. Der tegner sig en mulighed for at modvirke udviklingen af misogyni ved en gradvis forandring i de sociale strukturer. En bevægelse i retning af et mere ligestillet samfund. Muligheden for forandring kan derfor fremhæves som en styrke ved den socialkonstruktionistiske vinkel.

Den socialkonstruktionistiske vinkels bredde; i kraft af indfangelsen af det samfundsmæssige, kan tilmed udpeges som fordelagtig. En begrænsning i teoriernes forklaringskraft er dog, at misogyniens udvikling på individniveau ikke indfanges, herunder de psykologiske komponenter. For hvis misogyni alene har rod i en patriarkalsk samfundsstruktur, hvorfor udvikler nogle mænd da misogyne tendenser, mens andre ikke gør? Her fremhæves opgavens eklektiske tilgang som en styrke. Den kan siges at muliggøre en større aspektuering af misogyni ved at sammenstille teorier, der har forskellig spændvidde og fokus i *aktør-struktur*-forholdet.

Det psykoanalytiske perspektiv adskiller sig fra det socialkonstruktionistiske ved at behandle de psykologiske mekanismer. Jævnfør Andkjær Olsen (1988b), peger analysen på, at misogyni har sit udspring i individets psykiske organisering. Der er imidlertid ikke tale om en medfødt eller patologisk defekt i individet, men om en psykisk konflikt. En konflikt, der i mødet med betingelser, herunder kønsmæssig ulighed i familien, kan danne et fundament for en udviklingen af misogyni.

Dertil kommer den ubevidste *fear of WOMAN*, der blotlægges i analysen, og som, jævnfør Winnicott (1986c), kan forklare ønsket om at dominere over kvinder på et intrapsykisk niveau. I den forbindelse fremhæves det som en styrke ved psykoanalysen, at den behandler det psykologiske aspekt og belyser psykens ubevidste instans.

Den psykoanalytiske vinkel anlægger således i højere grad et aktørfokus, hvor et psykisk funderet konfliktforhold projekteres ud i samfundet. Man kan imidlertid plædere for, at det er en styrke ved dette perspektiv, at en samfundsmæssig påvirkning tilmed betones. Samfundet er repræsenteret i familiens organisering og ved de samfundsmæssige kønsnormer, herunder den patriarkalske samfundsstruktur og arbejdsdeling, der indlejres i barnet via de tidlige omsorgsrelationer (Andkjær Olsen, 1988b). Intersubjektive relationer tidligt i livet er udgangspunktet for subjektets sociale relationer senere i livet. Den udveksling og konflikt, herunder den ødipale konflikt, der opstår i det intersubjektive, er formgivende for subjektet. Man kan således pege på en grad af determination i de tidlige relationer. Dertil kommer, at rester fra den ødipale konflikt aflejres i det ubevidste. I den forbindelse, manifesterer psykens ubevidste instans sig, i kraft af sin utilgængelighed for subjektet, som en barriere for subjektets mulighed for fri vilje. Det ubevidstes delvis determinerende kraft kan siges at stå i vejen for den grad af fri vilje, som subjektet tilskrives. Man kan dermed plædere for, at det ubevidste gør det vanskeligt for subjektet at frigøre sig fra den retning, som de tidlige relationer har henvist det til (Sonne-Ragans, 2019). Imidlertid kan man argumentere for, at man ved bearbejdning i en psykoterapeutisk relation kan nedtone det ubevidstes og de tidlige relationers determinerende kraft (Gammelgaard, 2010). Det kan dog udledes, af denne diskussion, at den psykoanalytiske teoriramme betoner en højere grad af determination end den socialkonstruktionistiske.

4.2 Kritisk refleksion over metode og empiri (SL)

I forlængelse af ovenstående refleksioner over teoriernes forklaringskraft i relation til opgavens genstand, vurderes det tilmed relevant at diskutere muligheder og begrænsninger ved den anvendte metode og empiri.

Opgavens moderat eklektiske metode implicerer, som beskrevet, en anvendelse af to forskellige teoretiske begrebsapparater. Derfor er det relevant at forholde sig til, i hvor høj grad eklekticismen har bidraget til at nuancere besvarelsen af problemformuleringen. Eklekticismen har muliggjort en undersøgelse af misogyni på både intrapsykisk, intersubjektivt og samfundsmæssigt niveau. Man kan dermed henvise til den bredere aspektuering som en styrke; et bidrag til tilnærmelsen af en

holistisk forståelse (Køppe, 2008). I den forbindelse understreger Gilmore (2011) nødvendigheden af at undersøge både det samfundsstrukturelle og det psykologiske aspekt ved misogyni. Imidlertid må man henvise til en begrænsning ved teoriernes ontologiske forskelle. De forskellige virkelighedsopfattelser kan vanskeliggøre teoriernes mulighed for at tale sammen og dermed muligheden for at danne et samlet billede af misogyni (Køppe, 2008).

4.2.1 Fænomenet misogyni (SL)

En interessant diskussion, kan desuden stille spørgsmålstegn ved, om misogyni eksisterer som fænomen. Man kan forestille sig, at stærke antifeminister som incels ville mene, at det var kvinders pure opspind. At misogyni er et fænomen, der kan operationaliseres, er givetvis en grundantagelse for denne opgave. Idet fænomenet imidlertid afgrænses til måden, hvorpå det er afspejlet i incelbevægelsen, er det relevant at diskutere om denne reduktion er hensigtsmæssig, samt hvilke aspekter, som går tabt. Jævnfør Gilmore (2011), transcenderer misogyni både tid og sted. Incelbevægelsen er opstået indenfor det seneste årti, hvorfor opgaven ikke behandler det tidstrascenderende aspekt (Ging, 2019; Jaki et al, 2019). At misogyni undersøges som et samtidigt fænomen, og udelader det historiske aspekt, kan dermed udpeges som en begrænsning. Yderligere, kan man fremhæve karakteristika ved incels, som spiller en væsentlig rolle i deres tilknytning til bevægelsen, men som ikke nødvendigvis er relevant for misogyni, herunder; ensomhed og eventuelle diagnoser (Beauchamp, 2019; Jaki et al, 2019). Man kan således forestille sig, at en undersøgelse af misogyni blandt andre grupper mænd, eksempelvis magtfulde mænd involveret i #MeToo skandaler, ville have fremhævet andre mekanismer i udviklingen af misogyni.

4.2.2 Singlecasestudiet som empiri (SL)

En yderligere afgrænsning blev foretaget ved valget af single-casen og JJ specifikt. Som det fremgår af analysemetodeafsnittet, kan empiriens validitet problematiseres, da case-historien ikke er opstået og udvalgt med udgangspunkt i en analytisk relation (Gammelgaard, 2010). Analysen tager afsæt i det, som JJ siger *i ord*, men at vi ikke havde mulighed for at indgå i en samtale med JJ, er en begrænsning. Jævnfør analysemetodeafsnittet, vil kriteriet om *intentionaliteten*, som intentionen i relationen, ikke blive opfyldt tilstrækkeligt uden en relation. Intentionen, der toner frem, når det sagte bliver en henvendelse til den anden, synes således at gå tabt (Gammelgaard, 2010). Det kan desuden påpeges som en begrænsning, at det ikke har været mulig at efterprøve tolkninger i en samtale, hvilket kan have affødt over- eller fejlfortolkninger. Desuden er JJ's

motivation for at producere og dele videoerne ukendt. Der kan her være tale om en selviscenesættelse, som ikke nødvendigvis stemmer overens med virkeligheden. Når det er sagt, er vi interesserede i JJ's *psykiske realitet*, hvilken kan siges at komme til udtryk, når JJ tilsyneladende frit og trygt lader ordene strømme hjemme bag skærmen. Jævnfør kriteriet om *den fortalte historie* har vi i analysen selekteret i JJ's fortællinger og stykket elementer, som vi vurderede betydningsfulde, sammen til et narrativ. En selektion der, indenfor psykoanalysen, betragtes som en styrke, da den bidrager til, at få empirien til at afspejle menneskets måde at være i verden på; hvor indtryk selekteres og sammensættes til noget meningsfuldt (Gammelgaard, 2010).

Opsamlende udledes det, at den moderate eklekticisme bidrager med en større nuancering, herunder ved at øge undersøgelsens spændvidde til at medtage udvikling af misogyni på flere niveauer. Dette med forbehold for den metodiske reduktion, der implicerer, at der altid vil være aspekter, som ligger udenfor undersøgelsens rammer. At empirien ikke er udfoldet i en samtale, fremhæves som begrænsning, da intentionaliteten kan siges at gå tabt. Valget af en single-case som empiri vurderes imidlertid hensigtsmæssigt, da det bidrager til større detaljerigdom, og dermed en dybere forståelse, i besvarelsen af problemformuleringen.

I det næstkommende afsnit sammenfattes opgavens fund til en samlet konklusion, der besvarer opgavens problemformulering.

5. Konklusion (fælles)

I denne opgave har vi undersøgt; *hvordan man, i et psykoanalytisk og socialkonstruktionistisk perspektiv, kan forstå udviklingen af misogyni blandt unge mænd i vesten, som fænomenet kommer til udtryk hos incelbevægelsen?* Med den eklektiske indfaldsvinkel, har vi søgt at indfange kompleksiteten, der kendetegner misogyni, som opgavens genstand, ved at undersøge udviklingen på det *intrapsyke, intersubjektive og samfundsmæssige* niveau.

Den psykoanalytiske vinkel har bidraget til en forståelse af; hvordan en kønsbetinget familieorganisering, samt de tidlige relationer mellem barnet og dets forældre, kan føre til en udvikling af misogyni senere i livet. Med afsæt i Andkjær Olsens teori om ødipuskomplekset, udledes det, at misogyni kan have psykologisk udspring i en stagnering i den ødipale konflikt om magtpositionen i den tidlige omsorgsrelation mellem moderen og barnet. De ødipale følelser, herunder; bemægtigelsestrangen og gengældelsesangsten, vil således præge barnets intersubjektive relationer ind i voksenlivet. Knyttes denne psykiske konflikt til et ulige forhold mellem kønnene i familien, fastholdes den og får det kønnede præg, som er kendetegnende for misogyni, herunder associationen mellem manden og magtpositionen. Dertil kommer den misogyne forestilling om, at manden er berettiget til kvinders kærlighed og sex. Med afsæt i Winnicotts teori, forklares denne forestilling med, at moderens overdrevne tilfredsstillelse af barnets behov har modvirket det gradvise brud med dets illusion om omnipotens, der således knyttes til kvindeskikkelsen. Det udledes desuden, at den misogyne mands bestræbelse på at underordne kvinden kan være et udtryk for en ubevidst frygt for kvindelig dominans, afledt af den absolutte afhængighed af en kvinde tidligt i livet.

Med afsæt i den socialkonstruktionistiske forståelsesramme, udledes det; at køn, herunder normative kønspraksisser og en kønnet magtfordeling, spiller en rolle i udviklingen af misogyni. Med Butlers teori om kønnet som performativt, forklares det, at det mandlige subjekt ved sin citering af normative standarder for køn og seksualitet, formes i en misogyn retning, såfremt normerne bærer et sådant præg. Udviklingen af misogyni hænger dermed sammen med et forsøg på at leve op til sociale og samfundsmæssige forventninger; at tilpasse sig den heteroseksuelle matrice, for ikke at blive abjektgjort og derved socialt ekskluderet. Dette forklarer optagetheden af den heteroseksuelle begærsretning, samt af at fremstå stærk og dominerende, som illustreret i analysen. Følgelig konkluderes det, at den patriarkalske samfundsstruktur, hvor kvinden er

underordnet manden, konstituerer en bevæggrund for misogyne tendenser blandt unge mænd i vesten. Udviklingen forklares desuden med Connells begreb om det hegemoniske maskulinitetsideal, samt subjektets bestræbelse på at leve op til dette, for således at bibeholde eller hæve sin status i kønshierarkiet. Har det mandlige subjekt ikke ressourcerne til at efterleve idealet, kan det resultere i udformningen af en protestmaskulinitet, hvor aspekter ved det maskuline ideal overdrives, eller fortolkes, og får karakter af misogyni.

Med udgangspunkt i den metodiske reduktion, den eklektiske tilgang og teoriernes forskellige forklaringskraft, indskrives opgaven sig i en *aktør-struktur*-grundlagsdiskussion. På den ene side betones subjektets intrapsyriske, ødipale konflikt og den kønnede ulighed i de tidlige intersubjektive relationer. På den anden side betragtes subjektet som indlejret i, samt formet af, en social kønsorden og samfundsbestemte normer. Med afsæt i diskussionen af teoriernes vægtning af fri vilje overfor determination, udledes det desuden; at manden, fra den psykoanalytiske vinkel, til en vis grad er determineret af sine tidlige relationer og det ubevidstes formende kraft. Den socialkonstruktionistiske betoner også en grad af determination ved de sociale diskursers formative karakter. Den frie vilje viser sig imidlertid her ved muligheden for recitering, og dermed forandring, af diskurserne.

Som følge af ovenstående slutninger konkluderes det, at udviklingen af misogyni blandt unge mænd i vesten, som vi ser ved incelbevægelsen, finder sit udgangspunkt i manden, som formet i de tidlige relationer, og i den patriarkalske samfundsstruktur.

6. Perspektivering (fælles)

I det følgende fremhæves perspektiver for videre undersøgelser, der kan bidrage til en nuancering af det undersøgte fænomen; herunder internettets indflydelse og online radikalisering.

Da incelbevægelsen hovedsageligt figurerer online, vurderes det relevant videre at undersøge internettets indflydelse på udviklingen af misogyni. Emma A. Jane (2016), der forsker i teknologi og køn, peger netop på, at internettet har forstærket misogyni og sexismen siden 1990'erne. Her kan mænd med kvindefjendske holdninger let finde sociale fællesskaber med ligesindede og opnå et bredt publikum (Jane, 2016). Det kunne tænkes, at dette gør sig gældende for de usikre unge mænd, der tilslutter sig incelbevægelsen (Beauchamp, 2019). I den forbindelse kunne det være interessant at undersøge, hvilken indflydelse de online incelfora har på udviklingen af misogyni.

Et bud er, at der finder en online radikalisering sted. Tobias Gemmerli, videnskabelig assistent på Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), har undersøgt online radikalisering som fænomen (2014). Han peger på, at radikaliseringsprocessen må analyseres på mikro-, meso- og makroniveau. På mikroniveau er det, ifølge Gemmerli (2014), relevant at se på identitetsdannelse og tilhørsforhold. På mesoniveau er gruppeprocesser, samt dannelsen af fælles forståelsesrammer afgørende, mens der på makroniveauet er fokus på de samfundsstrukturelle forudsætninger, der er medvirkende til radikaleringen (Gemmerli, 2014). Det kunne være interessant videre at undersøge, om misogynien blandt incels kan siges at være et produkt af en radikaliseringsproces på de online fora. De samfundsstrukturelle forudsætninger på makroniveauet, som Gemmerli (2014) omtaler, er til dels blevet berørt i opgaven fra et socialkonstruktionistisk perspektiv, mens identitetsaspektet på mikroniveau, samt mesoniveauets gruppedynamikker står åben for videre forskning. Et spørgsmål knyttet til ovenstående perspektiver, kunne lyde; om unge mænd med kvindefjendske holdninger samles på incelfora på nettet, hvor denne misogyni forstærkes og projekteres ud. Eller om mændene hverves til incelfora, hvor de gradvist radikaliseres i en misogyn retning?

Litteraturliste

- Andkjær Olsen, O. (1988a) Indledning. I *Ødipus-komplekset* (s. 11–25). København: Hans Reitzel. **18 ns**
- Andkjær Olsen, O. (1988b) Del IV. Ødipus-teoriens aktualitet. I *Ødipus-komplekset* (s. 307–454). København: Hans Reitzel. **188 ns***
- Andkjær Olsen, O. & Køppe, S. (1987a) Del II. Det analytiske arbejde. I *Freuds psykoanalyse* (2.udg., s. 159-209). København: Gyldendals Bogklub. **68 ns**
- Andkjær Olsen, O. & Køppe, S. (1987b) Del V. Det teoretiske arbejde. I *Freuds psykoanalyse* (2.udg., s. 305–327, 343-447). København: Gyldendals Bogklub. **170 ns**
- Beauchamp, Z. (2019, 23. april) Our incel problem. *Vox*. Lokaliseret på <https://www.vox.com/the-highlight/2019/4/16/18287446/incel-definition-reddit>
18 ns
- Butler, J. (2011b) 1. Bodies That Matter. I *Bodies that matter: On the discursive limits of “sex”* (s. 3-27). New York: Routledge. **29 ns***
- Butler, J. (2011c) 3. Phantasmatic Identification and the Assumption of Sex. I *Bodies that matter: On the discursive limits of “sex”* (s. 58–80). New York: Routledge. **27 ns***
- Connell, R. W. (2000) Part 1: Examining Masculinities. I *The Men and the Boys*. (1. ed., s. 3–36). Oxford: Polity Press. **31 ns***
- Connell, R. W., & Messerschmidt, J. W. (2005) Hegemonic Masculinity: Rethinking the Concept. *Gender & Society*, 19(6), 829–859. **47 ns***
- Donen, Z. (2019, 18. oktober) Risikoen for at blive dømt er tæt på nul, hvis man begår voldtægt i Danmark i dag [kronik] Lokaliseret på <https://www.information.dk/debat/2019/10/risikoen-doemt-taet-paa-nul-begaar-voldtaegt-danmark-dag> **3 ns**

- Flyvbjerg, B. (2010) Fem misforståelser ved casestudiet. I: Brinkmann, S., & Tanggaard, L. *Kvalitative metoder. En grundbog* (s. 463-487). København: Hans Reitzel **32 ns**
- Freud, S. (2004a) 21. Forelæsning: Libidoudvikling og seksualorganisationer. I *Psykoanalyse. Samlede forelæsninger* (2. udg., s. 246-261). København: Hans Reitzel **19 ns***
- Freud, S. (2004b) 33. Forelæsning: Kvindeligheden. I *Psykoanalyse. Samlede forelæsninger* (2. udg., s. 441-460). København: Hans Reitzel **25 ns***
- Gemmerli, T. (2014) Online Radikalisering: et uafklaret begreb. Lokaliseret på <https://www.diis.dk/publikationer/online-radikalisering-misforstaaet-begreb> **34 ns**
- Gilmore, D. (2011) Introduction. I *Misogyny - The Male Malady* (s. 1-16). University of Pennsylvania Press, Inc. **18 ns**
- Ging, D. (2019). Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. I *Men and Masculinities*, 22(4), 638–657. **27 ns**
- Jaki, S., Smedt, T. D., Gwózdź, M., Panchal, R., Rossa, A., & Pauw, G. D. (2019). Online hatred of women in the Incels.me forum: Linguistic analysis and automatic detection. I *Journal of Language Aggression and Conflict*, 7(2), 240–268. **34 ns**
- Jane, E. A. (2016). Introduction: The Warning Is You Will Receive No Warning. I *Misogyny Online: A Short (and Brutish) History*. [EPub] SAGE **17 ns**
- Just James. (2018, 27. oktober). *Childhood photos: comparing past and present and where it went wrong* [YouTube]. Lokaliseret på: <https://www.youtube.com/watch?v=13lCS6KmBEE>
- Just James. (2018, 17. november). *Black Pilled Talk: Suicide rates, Population control, Mastering Your Desires- Part 2* [YouTube]. Lokaliseret på <https://www.youtube.com/watch?v=7kkOBPkKAUs>

Lykke, N. (2012). *Kønssforskning: En guide til feministisk teori, metodologi og skrift*.

Frederiksberg C: Samfundslitteratur. **220 ns**

Misogyni (s.d.) I *Den Danske Ordbog*. Lokaliseret på

<https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=misogyni>

Pilcher, J. & Whelehan, I. (2004) Patriarchy, I: *50 Key Concepts in Gender Studies* (s. 93-96)

London: SAGE **5 ns**

Sonne-Ragans, V. (2019). *Anvendt Videnskabsteori. Reflekteret teoribrug i videnskabelige*

opgaver (2. udg., s. (39-55*), 123-150, 151-171, 173-207, 209-230). København:

Samfundslitteratur **136 ns**

Stock, M. (2020, januar) MeToo (#MeToo) Lokaliseret på <https://faktalink.dk/metoo-metoo> **7 ns**

UN Women. (2020). *Gender equality: Women's rights in review 2020*. Lokaliseret på

<https://www.unwomen.org/media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2020/gender-equality-womens-rights-in-review-en.pdf?la=en&vs=934> **25 ns**

Winnicott, D. W. (1986a). The Mother's Contribution to Society. I *Home is where we start from: Essays by a psychoanalyst* (s. 123–127). London: Penguin Books. **4 ns***

Winnicott, D. W. (1986b). This Feminism. I *Home is where we start from: Essays by a psychoanalyst* (s. 183–194). London: Penguin Books. **9 ns***

Winnicott, D. W. (1986c) Some Thoughts on the Meaning of the Word 'Democracy' I *Home is where we start from: Essays by a psychoanalyst* (s. 237-259). London: Penguin Books. **18 ns***

Winnicott, D. W. (2010). Transitional Objects and Transitional Phenomena. I R. Rodman (Red.), *Playing and reality* (Reprint, s. 1–34). New York: Routledge. **26 ns***

*Primær litteratur = 423 ns

I alt: 1.256 ns

Supplerende litteratur

Andkjær Olsen, O. & Køppe, S. (1987b) Den økonomiske synsvinkel. I *Freuds psykoanalyse* (2.udg., s. 328-342). København: Gyldendals Bogklub.

Butler, J. (1999) *Gender trouble: Feminism and the subversion of identity* (10. anniversary ed.). New York: Routledge.

Butler, J. (2011a) Introduction. I *Bodies that matter: On the discursive limits of "sex"* (s. xi-xxx). New York: Routledge.

Freud, S. (1973/1933) Forelæsning 31: Den psykiske personligheds bestanddele. I *Nye forelæsninger til indføring i psykoanalysen* (s. 50-67). København: Hans Reitzel.

Gammelgaard, J. (2010) Psykoanalysens empiri I: Brinkmann, S., & Tanggaard, L. (red.), *Kvalitative metoder. En grundbog* (s. 355-373). København: Hans Reitzel.

Jørgensen, P. S. (1989) Om kvalitative analyser – og deres gyldighed, *Nordisk Psykologi*, vol. 41 (1) 25-41

Køppe, S. (2008) Moderat Eklekticisme I: *Psyke og Logos* (29) 15-35

Stormhøj, C. (1999). Kønnets regerende dronning - en introduktion til køn og krop i Judith Butlers forfatterskab. I *Kvinder, køn og forskning*, (2), 53-66

Tanggaard, L., & Brinkmann, S. (2010). Interviewet: Samtalen som forskningsmetode. I *Kvalitative metoder: En grundbog* (1 udg., Bind 1, s. 43-53). Hans Reitzels Forlag.